

Lenge siden sist?

Slik får du het romanse
med trygg distanse

Kultur s. 16–17

Får kritikk for stillhet
om **rasisme**:

— **FLAUT** Nyhet s. 9

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | utgave 13, årgang 74 | www.universitas.no | torsdag 10. september 2020

Poledancing, sjakk
eller strikking?

Vi har testet
STUDENTFORENINGER

Anmeldelser s. 20–23

Fire år med heiser fra **HELVETE**

I fem dager satt ME-
syke Marte (21) fast
i 16. etasje.

Nyhet s. 4–5

Want to exercise your brain while earning cash?

Sign up to participate in economics experiments at BI:
Expected pay for one hour in our laboratory: **300 Kroner**
Register at: <https://orsee.bi.no/public/>

BI

MENINGER

Redaktør: Pernille Solheim
psolhe@gmail.com 951 10 941

Nyhetsleder: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Fotosjef: Henrik Follesø Egeland

Desksjef: Synne Hellevang

Nettredaktør: Synnøve Berg Meisinget

Følg oss

www.universitas.no

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas_no

instagram: universitas_offisiell

Tips oss

tips@universitas.no

Foreningskvern som smittevern

Samfunnsomveltende kriser uten sidestykke i nyere historie serverer oss ikke bare utfordringer til å rive oss i håret av – de har også en tendens til å kaste vår dømmekraft i ubalanse, med den uheldige konsekvensen at vi stamper i dårlige løsninger som ingen tjener på. Denne gangen er det Oslos studiesteder som har kastet barnet ut med badevannet, og som så ofte ellers er det sårbare studenter som får kjenne det der det svir mest.

I ukens avis kan du nemlig lese om hvordan hovedstadens studentforeninger plutselig står uten tak over hodet, etter at høyskolene og universitetene som tidligere har vært deres gjestgivere, stenger døren i smittevernets navn. Menneskers behov for å sosialisere seg i trygge omgivelser går imidlertid ikke i oppløsning under en pandemi; i stedet flokker foreningene til byens studenthus, kun for å få beskjed om at det er fullt i herberget.

Universitas-redaksjonen er blant de heldige få som Chateau Neuf faktisk har sett seg i stand til å ta imot, og for det priser vi oss lykelige. For det er en knusende realitet at Studenter-samfundet ikke kan huse i nærheten av alle foreningene med et behov om lokaler, og styreleder Ragnhild Bjørgum Vassbotn har helt rett i at lærestedene, og særlig Universitetet i Oslo (UiO), må ta sin del av ansvaret.

Ledelsen ved byens største universitet vet utmerket godt at studielivet består av mer enn forelesninger og seminarer. Likevel gjemmer de seg bak unnskyldningen om at «undervisning må prioriteres». Avdelingsdirektør Johan Løberg Tofte hevder UiO «legger til rette så langt [de] klarer»; det er en fornærmelse mot de berørte å anta at de kjøper forklaringen.

Uansett om det munner ut i latskap eller bare ren inkompetanse, står lærestedenes mange rom og tørker støv etter at undervisningen er ferdig for dagen eller flyttet over til digitale flater. Det er ikke rart at Tofte blir svar skyldig når han blir utfordret på om UiO ikke likevel har kapasitet til både undervisning og foreningsaktivitet; et system for romreservering og god smittesporing har vi for lengst vært i stand til å ta i bruk.

Mens det myldrer av studenter og ansatte på dagtid uten at smittevernet brykker ryggen, er det visst plutselig helt andre spilleregler så snart skumringen melder seg. Ja, smittevernet skal til enhver tid være den ledende stemmen. Ja, kapasiteten er reellt redusert. Men man må kunne forvente at rektoratene her i byen evner å tenke lenger enn fra ni til fire. Hvis ikke får foreningslivet i Student-Oslo heller bare krepere.

Man må kunne forvente at rektoratene her i byen evner å tenke lenger enn fra ni til fire

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Student-samskipnaden i Oslo. Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: Simen Eriksen Hustoft
simen.eriksen@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: Geir Dorp
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadresse: Moltke Moes vei 33

Post: Boks 89 Blindern, 0314 Oslo

Epost: universitas@universitas.no

Nettside: www.universitas.no

Ytringsfrykt og kunnskapsgap kveler transdebatten

Transdebatten er hele samfunnets anliggende, men slik den oppleves i dag, er den nærmest urørlig for en utenforstående.

Kommentar

Caisa Linea Hagfors, journalist i Universitas

Det er første møte i foreningen jeg har meldt meg inn i. Den klassiske navnerunden står for tur, og en av studentene, som umiddelbart slår meg som en omtrent tjue år gammel gutt, introduserer seg med et jentenavn som ikke er til å ta feil av. Navnerunden fortsetter, men usikkerheten rundt det som nettopp skjedde, henger igjen i luften. Hørte jeg riktig? Skal jeg gå etter det navnet eller hva utseendet sier om kjønn til personen, når jeg henvender meg til hen?

I nesten et halvt år gikk jeg uten å vite eller helt forstå, og da jeg endelig turte å spørre noen av de andre, viste det seg at de alle lurte på det samme. Frykten for å stille feil spørsmål og potensielt fornærme transpersoner eller ikke-binære har blitt så stor at den ser ut til å skape en farlig taushetskultur rundt en tematikk som vi er *nodt* til å kunne snakke åpent om.

Jeg frykter at vi, i et velmenende forsøk på å verne om en gruppe sårbare mennesker, egentlig støtter en taushetskultur som vanskeliggjør åpenhet for alle. Taushetskulturen jeg sikter til, gjelder ikke de som står bak hver sin skyttergrav i transdebatten, henholdsvis LHBT-leiren og deres kritikere. Den rammer oss som søker å lære, forstå og lytte, men samtidig vil beholde retten til å stille helt åpne, legitime spørsmål ved hvorvidt kjønn er egende-

finerbart, og i hvor stor grad samfunnet skal assistere mennesker i sitt ønske om kjønnsskifte.

At mange utenforstående – som meg selv – skremmes til taushet, er ikke så rart. I kjølvannet av en J.K. Rowling-tweetmelding, hvor forfatteren uttrykker at det i dag ikke lenger er gitt hvem ordet kvinne refererer til, har

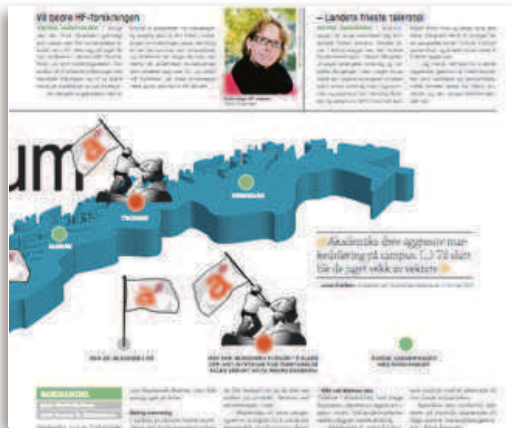
det stormet rundt forfatteren. I Norge tok flere til ordet for å boikotte bøkene hennes, etter at hun flere ganger har uttalt seg på måter som antyder at hun ikke støtter LHBT-tankegodset.

Da Foreningen for konservative studenter (Faks) i fjor arrangerte et åpent foredrag om transseksualitet, møtte nærmere femti aktivister opp for å demon-

Frykten for å stille feil spørsmål, og potensielt fornærme transpersoner eller ikke-binære, har blitt så stor at den ser ut til å skape en farlig taushetskultur

Arkivaren

Historiske skråblikk av Ellisiv «Snokern» Myrva

AKADEMIKLEGG

«Akademika drev aggressiv markedsføring på campus. De kom inn i bokhandelen vår, Akademisk kvarter, og delte ut diverse reklamemateriell. Til slutt ble de jaget vekk av vektore. Uken etter kom de tilbake (...), men ble jaget vekk igjen», sa Jonas Eilertsen, tidligere styreleder i Studentsamskipnaden i Tromsø, til Universitas i 2010.

«Akademika vil tjene penger, og ser en mulighet for å utvide sitt leveområde. Studenttinget i Ås ser på dette som en form for imperialisme», la Nils-Ener Lundsbacken til, da studentrepresentant i universitetsstyret ved UMB, til. Ja, det er sånn det begynner: Først er det løpesedler, så er det hegemoni. Hvem skulle tro at Akademika og Det britiske imperiet har så mye til felles?

Universitas nr. 30, 2010

STERKE KJENSLE I SVING

Eg har aldri vore noko flink i nynorsk. Til dømes brukte eg å tenkje på mor mi når eg skreiv på nynorsk. Ho kjem i frå Hallingdal, men kvar gang eg skal imitere ho, så byrjar eg å snakke som Snikkar Andersen. Tekstane mine blei derfor alltid ei stor smørje av Prøysen og ein overdreven bruk av hokjønn, og læraren min markerte store delar med «Kva betyr det?». Ho hadde sikkert funne sin sjeleven i Jens Kihl. I 2010 intervjuja Universitas han andsynes 22 skrivefeil i en nynorsk oppgavetekst til eksamen. «Jeg er oppriktig overbevist om at lillesøsteren min på tolv år kunne gjort det bedre», sa Kihl, forøvrig leiaren i Norsk studentmållag den gong. Vel eg må nok vedgå at om eg var din tolv år gamle veslesyster hadde det nok blitt litt «kvisleis» og svik av an-be-het-else.

Universitas nr. 33, 2010

ILLUSTRASJON: ØYVIND HOVLAND

strere. De ble invitert til å delta i debatten, men avsto. Det fikk et av medlemmene i Faks til å skrive et leserinnlegg i Universitas der han uttrykte frykt for hvordan ideer utvikler seg når de ikke får lov til å debatteres. Mye kan tyde på at rommet for å diskutere spørsmål er både innsnevret og minelagt. At mange som ønsker å forstå og lære, da velger å forbli passive, følger naturligvis med.

I forrige ukes utgave av Universitas sto en LHBT-student frem med sin opplevelse av å stå i «drittstormen», i det offentlige debattrommet som transseksuell. I artikkelen forteller studenten om å ha møtt transfobiske holdninger som fyrer opp under vold og er lite konstruktive. Måtte det aldri være noe tvil om at uttalelser som maner til hat og vold og tilegner noen mennesker en mindre verdi enn andre, bør fordømmes på det sterkeste. Men hva er egentlig konstruktive spørsmål i denne debatten?

Jeg frykter at spørsmål som i utgangspunktet bør forstås som konstruktive, raskt blir avvist som transfobiske holdninger. Da kan det som egentlig er sentrale, filosofiske spørsmål som er viktige å stille – når det tross alt er snakk om å endre hele vår forståelse av mann, kvinne og seksualitet – fort gå tapt i et opphetet, defensivt spill, eller i «drittstormen». Derfor kan transtatematikken nærmest oppleves som urørlig for en utenforstående: Aller helst bør vi akseptere og tie.

Men dette handler verken om å benekte noens eksistens eller om å nedsnakke deres verdi. Det handler om at jeg ikke ble født med iboende kunnskap om hva det vil si å ikke identifisere seg som sitt biologiske kjønn, og jeg vil heller aldri få det, om jeg ikke kan stille gode spørsmål. Det handler også om at det må være lov til å være skeptisk til hvordan vi forstår og angriper kjønnsstatematikken som sådan – i likhet med enhver annen offentlig debatt – uten å være transfob.

Jeg mener en reell åpenhetskultur, som oppfordrer til spørsmål og hindrer at enkelte isoleres fordi andre ikke vet hvordan de skal forholde seg til deres identitet, er veien å gå. Dette forutsetter riktignok et reall kunnskapsløft hva angår transseksualitet. Et eget program for tverrfaglige kjønnsstudier ved UiO strekker ikke til for å dekke kunnskapsgapet, som igjen kunne lagt grunnlaget for en god debattkultur. Ved å begrense denne tematikken til slike studier, er jeg redd vi kun får et ekkokammer der studenter som allerede er på god vei til å utforske kjønnsstatematikk, får utfolde seg videre. Da vil heller det obligatoriske exphil-emnet, som de siste årene har innlemmet moderne spørsmål om miljø, dyrs egenverdi og klima i pensum, være stedet å begynne.

debatt@universitas.no

Øyeblikket

av Gabriel Skålevik

Solidarisk: Makt til folket, om de er få eller mange.

UNIVERSITAS

TIPS OSS:
tips@universitas.no

UTTEGNERE:
Amund Reigstad
Caroline Vestskogen
Synne Hellevang

DESKJOURNALIST:
Ellisiv Sunde Myrva

KORREKTURSJEF:
Aksel Rogstad

Universitas støttes av Velferdstinget,
som står uten redaksjonelt ansvar.

NYHET

nyhetsredaktør: Mylena Kifle
mylenakifle@live.no 974 83 042

Søkte trygghet i SiO-bolig – sa

ME-syk: Marte Jørgensen er førsteårsstudent på Einar Granum kunstfagskole. Torsdag sluttet heisene å fungere, og på tirsdag hadde hun gått glipp av tre dager med undervisning.

Kunststudent kom inn på drømmefagskole etter flere år med sykdom. Nå stopper defekte heiser i SiO-bolig henne fra å delta på undervisningen.

Heisfast

tekst Vilde Skauge og Felicia Rolf
foto Rodrigo Freitas og Isabel Berge

– Vi bor i 16. etasje. Og nå som heisen ikke funker, så kan jeg ikke gå på skolen fordi jeg ikke kan gå ned 16 etasjer. Og dersom jeg kommer meg ned, så kommer jeg meg i hvert fall ikke opp. Så jeg bare sitter her, forteller Marte Jørgensen (21) oppgitt.

Hun ble diagnostisert med kronisk utmattelsessyndrom (ME/CFS) i 2016. Jørgensen har ikke kunnet være på fagskolen på tre dager på grunn av defekte heiser i bygget. Heisen som nå skaper trøbbel for studentene, ble skiftet ut høsten 2019 etter flere år med vedvarende problemer. Byggets andre heis er satt ut av drift mens utskifting pågår denne høsten. Dermed har studentene ingen fungerende heiser i bygget på 19 etasjer.

16 etasjer til fagskolen

Universitas møter Jørgensen og kjæresten Issa Zard (22) i deres studenthybel på Grunerløkka. Begge to sitter i sofaen med studiebøker spredt rundt seg. Veggene er dekket med tegninger og malerier. Siden 2016 har Jørgensen vært mye syk og har ikke klart å fullføre videregående skole. Likevel klarte hun å oppfylle drømmen av å komme inn på Einar Granum kunstfagskole ved å søke med fagkompetanse. På seg har Jørgensen et par med lysdempende briller som skal minske hodepinen.

– Det er ufattelig trist. Jeg har jobbet hardt for å endelig komme meg på skolen og å kunne delta i

en klasse. Jeg har drømt om å gå på denne skolen, men nå kan jeg ikke møte opp likevel fordi heisene ikke funker, forteller hun.

Satt fast i over en time

Også andre studenter har fått smake på konsekvensene av å benytte seg av heisene i studenthuset. Stian Ødegaard (24), masterstudent i politisk kommunikasjon ved UiO, ble på mandag innestengt i heisen i over en time.

– Heisen bare stoppet og låste meg inne. Heis knappene fungerte ikke, og alarmsentralen kunne

ikke fortelle meg hvor lang tid det ville ta før jeg fikk hjelp, forteller han.

Det har vært trøbbel med heisene i Grunerløkka studenthus siden 2016. Da

Universitas skrev om samme sak i september i fjor, ble det opplyst at beboerne i Grunerløkka studenthus ble tilbudt en kompensasjon ved kutt i husleien. Denne kom-

pensasjonen var riktignok kun virksom ved én månedsløse.

Ødegaard synes dette var en kortvarig løsning:

– Det var godt nok der og da. Men da fortalte også SiO at de skulle fikse begge heisene, legger han til.

Trygghet i SiO

Da Jørgensen og Zard ble tilbudt en leilighet i 16. etasje i Grunerløkka studenthus, tok de kontakt med Studentsamskipnaden SiO på nytt. Jørgensen sendte en e-post hvor hun spurte om de kunne få en leilighet i en lavere etasje. Hun la ved en legeerklæring og forklarte at det ikke var forsvarlig for henne å bo i 16. etasje dersom det oppsto en eventuell brann eller evakuering.

– Hvorfor valgte dere å søke bolig gjennom studentsamskipnaden i stedet for private utleiende?

– Fordi ingen av oss kommer fra Oslo, og da kjentes det litt mer trygt å skulle leie gjennom en studentskipnad. Man tenker jo at man får en viss standard når man leier gjennom SiO, forteller Jørgensen.

Siden hun går på en kunstfag-

linje, foregår det meste av undervisningen ved fysisk oppmøte. Dermed har hun gått glipp av tre hele dager med undervisning og flere museumsbesøk.

– Jeg sitter og googler museene skolen har vært på besøk hos, siden jeg har gått glipp av de utfluktene. Det er ikke helt det samme å se på et bilde fra Google som å være på en kunstutstilling, legger hun til.

Ren diskriminering

Aurora Kobernus, leder i Funkisstudentene, foreningen for studenter med funksjonsnedsettelse, mener dette er ren diskriminering og et brudd på artikkel 24 i FN-konvensjonen om rett til utdanning for mennesker med nedsatt funksjonsevne (CRPD).

– Det er fint at denne studenten har en kjæreste som kan hjelpe henne med å handle inn mat, men man skal ikke måtte belage seg på solidaritet for å kunne studere, sier Kobernus på telefonen.

Hun legger til at de krever at SiO beklager overfor studenten og tilbyr henne umiddelbar hjelp. I tillegg mener hun at SiO må komme med en permanent løsning

En skal ikke måtte belage seg på solidaritet for å kunne studere

Aurora Kobernus, leder i Funkisstudentene

tt fast i 16. etasje i fem dager

som ikke hindrer studenter fra å ta utdanningen sin.

Plaster på såret

Ved spørsmål om prisredusering i månedsleien trekker Jørgensen på skuldrene.

– Jo, altså det er jo greit, det. Men det hjelper ikke meg så veldig med en tusenlapp. Jeg vil ha en permanent løsning. Hele grunnen til at jeg tenkte det ville gå fint å bo i 16. etasje på tross av funksjonsnedsettelsen min, er jo fordi heisen var helt ny, forklarer hun.

Man tenker jo at man får en viss standard når man leier gjennom SiO

Marte Jørgensen, student ved Einar Granum kunstfagskole

Både Jørgensen og Ødegaard mener det har vært dårlig med kommunikasjon fra SiO. I all hovedsak har nyheter angående heisen foregått via en Facebook-gruppe for beboerne ved studenthuset.

– Først kan vi få en e-post fra SiO som sier at de har fikset heisene. Så går det femten minutter, og så skriver noen på Facebook at den er ødelagt igjen. Slik har det holdt på helt siden torsdag forrige uke, forklarer Jørgensen.

Hun legger til at usikkerheten gjør at hun ikke tør å prøve å dratil fagskolen før heisen har fungert i hvert fall tolv timer sammenhengende.

– Hva om jeg tar heisen ned og

Har fått nok: Jeg føler meg heldig som bare bor i tolvte etasje, sier UiO-student Stian Ødegaard.

går på skolen, men så fungerer den ikke når jeg kommer tilbake? Etter en skoledag forrige uke ble jeg sengeliggende resten av kvelden med muskelsmerter og hodepine. Jeg klarte ikke å kle av meg da jeg skulle legge meg engang. Så jeg tør ikke å tenke på hva som hadde hendt dersom jeg skulle gått opp 16. etasjer.

Når Universitas snakker med Jørgensen onsdag morgen, sier hun at heisene har fungert helt siden tirsdag ettermiddag. Derfor fortel-

ler hun at hun skal prøve å dra på fagskolen.

SiO beklager

SiO bekrefter i en e-post til Universitas at den nye heisen i studenthuset har opplevd problemer gjennom helgen og frem til tirsdag 8. september. Boligdirektør i SiO Gunn Kirsti Løkka forklarer at heisen det var problemer med i helgen, nå er i full drift igjen etter utbedring.

Hva gjelder kompensasjon, sva-

19 etasjer: Det har vært trøbbel med heisene på Grünerløkka studenthus siden 2016.

rer Løkka at det ikke er blitt tatt stilling om det skal gis. Likevel beklager de problemene og forklarer at de vet at det er krevende når heisen står og beboerne må bruke trappene. Derfor legger hun til at SiO nå også har innført ytterligere tiltak for å forhindre fremtidig stans av heisen.

På spørsmål om hvilke konkrete tiltak SiO planlegger for å hjelpe Jørgensen som sitter fast i 16. etasje, svarer de:

– Det er veldig leit å høre at hun ikke har kunnet møte til undervisning fordi heisen har stått. Ut fra det vi kan se, har hun søkt og takket ja til en vanlig bolig og i etterkant meldt inn behov for lavere etasje. Hun har bodd hos oss siden august og er prioritert til å flytte til en bolig i lavere etasjer. Vi håper å komme til en løsning for henne med bolig i lavere etasje i nær fremtid.

universitas@universitas.no

UNIVERSITAS

Universitas søker daglig leder!

Vil du ha en spennende og utfordrende jobb i Norges største studentavis? Som daglig leder i Universitas får du muligheten til å forvalte millionbudsjett og videreutvikle en viktig ideell mediebedrift!

Som daglig leder i Universitas får du et unikt innblikk i mediebransjen samtidig som du får både økonomisk ansvar og personalansvar. Vi søker en strukturert, løsningsorientert og ryddig person. Det er en fordel å være utadvendt, analytisk og ha god virksomhetsforståelse.

Spørsmål om stillingen rettes til daglig leder Simen Eriksen på e-post: simen.eriksen@universitas.no.

Søknad og cv leveres til postmottak@universitas.no.

SØKNADSFRIST 14. SEPTEMBER

HVA HAR DU KRAV PÅ I ET LEIEFORHOLD?

Fem enkle råd til

Bolig

tekst Synnøve Berg Meisingset
og Thale Heidel Engelsen
foto Rodrigo Freitas

– Etter å ha kranglet i rundt to måneder fikk vi pengene tilbake for vannlekkasjen som vi måtte legge ut kostnadene for selv, sier sosiologstudent ved Universitetet i Oslo (UiO) Øystein F. Wennersgaard.

For nesten et år siden bodde han i kollektiv sammen med tre andre i en gammel leilighet i Gro Ruddalen. Da det oppsto vannlekkasje i leiligheten, forsøkte de fire studentene å kontakte utleieren, men uten hell. Siden de verken fikk svar på anrop, e-post eller tekstmeldinger, så de så seg nødt til å kontakte et rørleggerfirma selv.

– Vi kunne ikke bare la det lekke. Det sto i kontrakten at utleieren skulle dekke eventuelle lekkasjer, men han svarte oss ikke, sier Wennersgaard.

7000 fra studentlommeboken

Utgiftene for rørleggeren kom på 7000 kroner. Det måtte de selv legge ut for, ettersom de ikke fikk kontakt med utleieren. Da de endelig fikk kontakt, forsøkte utleieren å argumentere med at han hadde en spesialavtale med et annet rørleggerfirma enn det de hadde brukt, og at de ikke kunne skaffe privat hjelp utover det.

– Problemet var at vi ikke fikk kontakt med ham, så da måtte vi ordne det selv, sier Wennersgaard.

Jussbuss

■ Retthjelpstiltak som drives av jusstudenter

■ Tilbyr gratis retts hjelp i enkeltsaker

■ Sprer også rettsinformasjon, jobber rettspolitisk og driver forskning og utdanning

Kilde: Jussbuss og Oslo kommune

Også depositumet skapte uenighet mellom utleieren og Wennersgaards kollektiv. Ifølge Wennersgaard holdt utleieren igjen hele depositumet i omtrent et halvt år.

– Han forsøkte å trekke oss for en feil med vasken og noen problemer i gulvet, men de feilene var der før vi flyttet inn. Det var en gammel leilighet, sier han og fortsetter:

– Vi visste at vi hadde krav på å få dekket vedlikehold av leiligheten, men hadde ikke noe særlig kompetanse eller kunnskap om depositum.

Wennersgaard er ikke alene om å være usikker på hvilke rettigheter man har som leietaker.

– Det er svært viktig å være klar over både rettigheter og plikter, sier Ole Martin Juul Slyngstadli.

Han er medarbeider i husleie- og gjeldsgruppen til Jussbuss, som tilbyr gratis retts hjelp. Her er Jussbuss' fem tips til studenter som leietakere.

universitas@universitas.no

3. Varsle utleieren så raskt som mulig om skader eller mangler oppstår

Tross protokoller kan det skje at leietakeren oppdager mangler ved leiligheten etter å ha bodd der en stund. I slike situasjoner er det viktig å vite hvordan man skal gå frem. I første omgang må man gi beskjed, eller reklame, til huseieren med en gang man oppdager mangelen.

– Det nytter ikke nødven-

digvis å flytte inn og etter tolv måneder si at det har vært fukt der fra første dag, og deretter kreve prisavslag for hele perioden. Hvis man venter for lenge, kan man miste muligheten til å gjøre for eksempel retting eller prisavslag gjeldende, forteller Slyngstadli.

5. Forsøk å holde en god tone med utleier

– Generelt oppfordrer vi til å ha god tone og løse ting sammen, men blir man enig om ting, er det lurt å ta det skriftlig, slik at dette kan dokumenteres, sier Slyngstadli.

Selv om de fleste husleiekontrakter er standardiserte etter husleieloven, står man fritt til å avtale det man ønsker. Leietakeren er likevel beskyttet av bestemmelser i Husleieloven som det ikke er mulig å avtale seg bort fra med mindre det gir lei-

etakeren fordeler.

Som leietaker kan man forhandle på kontrakten. Størrelsen på husleien er et typisk forhandlingspunkt. Jussbuss forklarer likevel at utleieren sjelden vil akseptere forhandling.

– Man kan avtale seg bort fra en husleieavtale dersom man blir enig med utleieren. Om man har bindingstid, men snakker med utleieren og blir enige om noe annet, så går jo det fint, sier Slyngstadli.

1. Les kontrakten

Jussbuss' klare råd er å lese kontrakten nøye i forkant, slik at man vet hva man forplikter seg til. I første omgang må man bli enige om innholdet i leiekontrakten.

Det finnes to ulike typer kontrakter: en tidsubestemt og en tidsbestemt leiekontrakt.

En tidsubestemt leiekontrakt har ikke satt en øvre begrensning på hvor lenge leieforholdet skal vare. Er det ikke avtalt noe annet, er oppsigelsestiden på tre måneder og gjelder fra måneden etter man sier opp. Leietakeren kan si opp en tidsubestemt leiekontrakt uten noen begrunnelse.

En tidsbestemt leiekontrakt opphører automatisk og uten oppsigelse når den avtalte leietiden er ute. Når leiekontrakten er knyttet til en boligeiendom, kan det ikke avtales en kortere leietid enn tre år. Det er imidlertid anledning til å avtale en oppsigelsestid.

2. Gjennomgå leiligheten ved innflytting

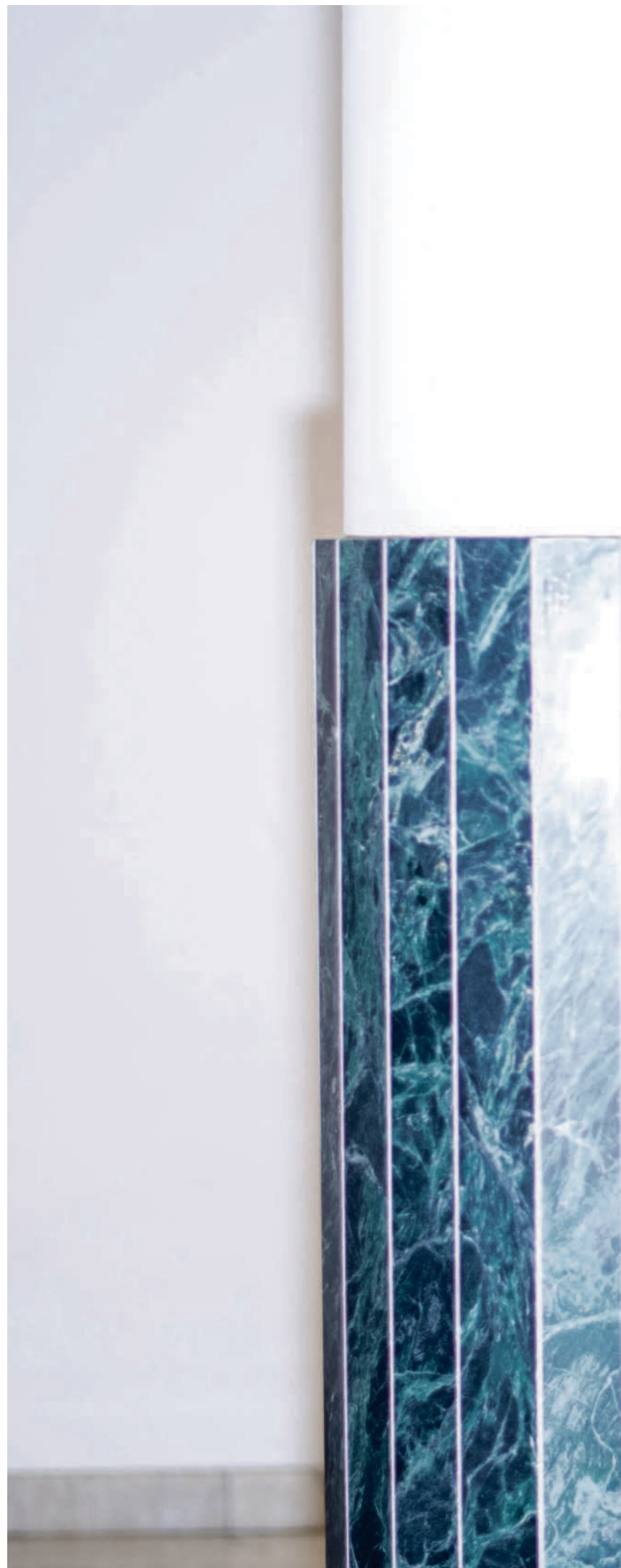
– Vær nøye på å dokumentere leilighetens stand for å unngå ansvar for skader som var der da du kom. Vær sikker på at alt er skriftlig i en innflytningsprotokoll, sier Slyngstadli.

Jussbuss anbefaler å ha en protokoll både ved innflytting og utflytting. Der kan man gi huseieren beskjed om og selv dokumentere feil i leiligheten, som hull i vegg, merker på parketten eller at toalettet lekker. Risikoen ved ikke å bemerke seg slike ting ved innflytting er at huseieren kan forsøke å gjøre leietakere økonomisk ansvarlig for skadene.

4. Ikke aksepter en ulovlig depositumsordning

– Dersom det er avtalt depositum, ikke aksepter at huseieren benytter seg av en ulovlig ordning. For at et depositum skal være lovlig, må det settes i banken på sperret konto i leietakerens navn, sier Slyngstadli.

Om depositumet mot formodning ikke står på en sperret konto, har leietakeren krav på å få tilbakebetalt beløpet med forsinkelsesrente fra dagen det ble satt inn. Dersom utleieren ikke er fornøyd med tilstanden til leieobjektet når det leveres tilbake, de dekke eventuelle utgifter med penger fra depositumskontoen.

Rett og slett: Sosiologstudent Øystein F. Wennersgaard og kollektivet måtte navigere gjennom flere

studenter

e problemer med utleieren i et tidligere leieforhold. Jussbuss tilbyr leietakere som ham gratis rettshjelp.

Tilbudsguiden

AKTIVITETER

OPPLEV OSLOS HEFTIGSTE ESCAPE ROOM !

Øvre Slottsgate 18, 0157 Oslo
Tlf.: +47 923 10 970

Bruk rabattkoden "Student30» og få 30% studentrabatt.

Tilbudet gjelder på dagtid søndag-fredag for grupper på 4+ spillere ved bestilling på: oslo.escapehunt.com

BRILLER.

EYE FACTORY

Synsprøve ½ pris - nå kr 395,- inkl. trykkmåling og netthinnebilde

Ta med studentbevis og få 25% rabatt på briller inkl. komfort glass. Velg blant kjente merker.

Eye Factory Ski Storsenter
Telefon 458 70 610

Eye Factory Strømmen Storsenter
Telefon 458 70 612

Online timebestilling:
www.eyefactory.no

AVIS

Grubbegata 6
Oslo

dagsavisen@kundesenter.com
www.dagsavisen.no
Tlf: 22 99 80 50

50 % studentrabatt på Dagsavisen

FORENINGER

revisorforeningen

GRATIS medlemskap!

Les mer på:
revisorforeningen.no/medlem

Tilgang til tidsskriftet Revisjon og Regnskap på nett, rabatt på bøker og banktjenester mv.

MORGENBLADET

abo@morgenbladet.no
www.morgenbladet.no

Tlf: 23 33 91 80

50 % studentrabatt på Morgenbladet

Bestill her:
www.morgenbladet.no/student

SAMFUNNSØKONOMENE

post@samfunnsokonomene.no
www.samfunnsokonomene.no
tlf: 90 86 75 20

Studerer du samfunnsøkonomi?
Bli medlem av Samfunnsøkonomene – fagforeningen eksklusivt for samfunnsøkonomer.

Vi tilbyr blant annet kræsjkurs, juridisk rådgivning, karriererådgivning samt tilgang til Akademikernes bankavtale med Danske Bank.

Kun 300 kr i året.

BEMANNINGSBYRÅ

I starten av din karriere?
Se mulighetene på manpower.no

Tilbudsguiden

-

Gode tilbud til studenter i Oslo

STUDENTPARLAMENTET VED UIO OPPRETTER NYTT ORGAN:

Vil engasjere flere med borgerjury

Borgerlig affære: Gjestelista mener at studenter har grunn til å være mer engasjert i studentpolitikken, og håper å få dem med gjennom borgerjury.

Borgerjury og toalettdører av hengslene – dette er det som kom ut av Studentparlamentet ved UiOs handlingsplanseminar.

Studentdemokrati

tekst Aksel Rogstad
Foto Sindre Deschington

– Formen og stilen til studentpolitikken slik den er i dag, har ingen appell til vanlige studenter.

Det sier Aksel S. Noonan, leder i Gjestelista. Forrige helg gikk handlingsplanseminaret til Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (SP) av stabelen, hvor parlamentets samlede politikk vedtas og sammenfattes i en felles plattform. Og Noonan har grunn til å smile; Gjestelistas fanesak om å legge om på det studentpolitiske systemet fikk ny giv med vedtaket om at SP skal opprette en såkalt borgerjury.

En borgerjury er en forsamling av tilfeldig utvalgte mennesker – studenter i SPs tilfelle – uten den tilknytningen til politikken som representantene på parlamentet har, som så i løpet av en fagpersonledet seminarrekke skal ta stilling til bestemte politiske spørsmål. Dette skal til slutt resultere i en anbefaling til

parlamentet. Noonan håper tiltaket kan heve engasjementet i studentpolitikken blant alminnelige studenter.

Valgdeltagelsen på bunn

For avgjørelsen kommer på bakgrunn av at studenter flest ikke har noe nevneverdig forhold til studentpolitikken. Ved valget i april brukte under 13 prosent av studentene ved Universitetet i Oslo sin stemmerett, en fortsettelse på en nedadgående trend de siste fire årene.

– Jeg tror mange studenter sliter med å se hva Studentparlamentet gjør og bringer dem. Forhåpentligvis kan borgerjuryen være med på å endre på det, løfte debatten og åpne for at stemmer som ikke allerede har etablert seg i studentpolitikken, kan engasjere seg, sier Noonan.

Hans ambisjon er at borgerjuryen blir et mellomledd som gjør studentpolitikken tilgjengelig for det han mener er studenter med potensiale til å være interessert:

– Egentlig bør ikke studentpolitikken være kjedelig. Studentpolitikk er jo ting som angår alles hverdag, sier han.

– Vi er glade for at det er engasjement rundt Studentparlamentets organisasjonsstruktur. Borgerjury er absolutt et spennende forslag, sier leder i SP Runa Fiske.

Hun vil ikke kommentere på om hun tror vedtaket kan snu trenden med krympende valgdeltagelse, men sier organisasjonen skal sette seg ned og se på hvordan det kan implementeres.

– Unødvendig tidkrevende

Selv om beslutningen gikk gjennom med et trygt flertall, var det ikke alle som var med på borgernotene. Leder i Grønn liste Julianne Sørflaten Grove hagen stemte mot forslaget og tviler på at en borgerjury er rett bruk av ressurser.

– Jeg lurar på om en borgerjury virkelig vil føre til at studentmassen engasjerer seg mer i studentdemokratiet. Jeg er redd dette prosjektet vil ende opp med å være unødvendig tidkrevende og ressurskrevende for Arbeidsutvalget [den tillitsvalgte ledelsen ved SP, journ.anm.], sier hun. Men hun legger til:

– Studentdemokratiet angår oss alle, så jeg beundrer virkelig Gjestelistas flammende engasjement for å inkludere studentene i studentdemokratiet.

I stedet for å opprette borgerjury ønsket Grønn liste å etablere et fast debattforum for studenter og ansatte, som et mindre ressurstungt alternativ.

Noonan mener kritikken bommer på mål, og understreker at all politikk handler om prioriteringer.

– Gjestelista eksisterer fordi vi trenger fundamental debatt om studentdemokratiet. Uten studentene bak seg blir studentpolitikernes gjennomslagskraft mindre, som igjen fører til at studentene får det dårligere.

Toalettdører og elitestudier

Blant resten av punktene som ble vedtatt i SPs politiske plattform, var det ikke alle som var like bestridte. Forslaget om at alle toalettdører på campus må svinge utover i stedet for innover, gikk gjennom uten store sukk. Mer spenning var det imidlertid knyttet til hvorvidt SP skulle fortsette å stille seg «sterkt kritisk» til Honours-programmet ved universitetet, hvor egne ressurser vies ambisiøse studenter på tverrfaglige studieprogram.

– Vi mener Honours-programmet legger opp til et klaseskilte mellom studentene ved å gi prioriterte ressurser til en utdanningsgruppe som allerede er i toppen av samfunnet, ressurser i form av ekstra lokaler eller mentorer, som vanlige studenter ikke får, sier Øystein F. Wennersgaard fra listen Venstrealliansen. Vilde Ystmark fra Liberal liste reagerer derimot på at et studentparlament skal kritisere et studieprogram ved sitt universitet, og fremmet forslag om å stryke punktet om Honours. Hun måtte se seg nedstemt.

– Vi kan nok jobbe mot ulikhet på andre måter enn å fjerne et studieprogram, da må man heller tenke på opptakssystemet eller starte tidlig i skoleløpet,

Studentparlamentet ved UiO

- + Det øverste tillitsvalgte organet for UiO-studenter, som arbeider for å fremme studentenes interesser til universitetsledelsen
- + Består av 28 representanter fra syv politiske lister, samt en representant fra hver av UiOs åtte studentutvalg
- + Velges hvert år ved hemmelig valg, hvor alle studenter registrert ved UiO har stemmerett
- + Utformer en studentpolitisk plattform hvert år, hvor det fastslås hvilken politikk parlamentet skal føre det kommende året

Kilde: studentparlamentet.uio.no

sier hun og legger til:

– Honours er en god satsning på tverrfaglighet mellom humaniora og realfag for å løse utfordringer vi kommer til å se mye av i fremtiden.

Hun mener man heller bør heie frem satsninger på dyktige studenter, og tror Honours tilbyr lærdom som andre studier kan få glede av. Wennersgaard er på sin side bekymret for at ideen om masseuniversitetet, hvor selv folk fra lavere sosiale trinn får tilbud om gratis utdanning, trues av økende forskjeller i academia.

Én ting er de imidlertid enige om:

– Skal dørene på do svinge utover eller innover?

– Utover!

universitas@universitas.no

Lei: Adrian Bolstad fra Teologisk studentutvalg mener det er på tide for Studentparlamentet ved UiO å komme på banen i spørsmål som angår minoriteter.

Reagerer på stillhet om rasisme: – Flaut

Mens debatten om minoriteters behandling raser i kjølvannet av George Floyd, har representant sett seg lei av at Studentparlamentet ved UiO tier.

Studentdemokrati

tekst Aksel Rogstad
Foto Sindre Deschington

– Jeg lever i rasismen hele tiden, jeg må ta stilling til det minst en gang om dagen. Det trenger ikke et hvitt studentparlament å gjøre i det hele tatt.

Generaldebatten på handlingsplanseminaret til Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (SP) tok en ny vending da Adrian Bolstad fra Teologisk studentutvalg etterlyste en diskusjon om antirasisme-demonstrasjonene som har herjet i USA og dessuten også nådde Norge i sommer. Han har sett seg lei av det han omtaler som en fullstendig stillhet fra SP, mens mediebildet i både Norge og resten av verden domineres av tematikken.

– Jeg synes det er flaut at UiO-rektor Svein Stølen har sagt

mer om dette enn det Studentparlamentet har gjort, sier han.

Å speile eller ikke speile

Runa Fiske, leder i SP, påpeker at det er representantene på parlamentet som bestemmer hva SPs tillitsvalgte ledelse skal jobbe med. Men hun ønsker Bolstads innspill velkommen:

– Studentparlamentet ved UiO har lang tradisjon for å vise solidaritet og støtte til viktige saker på den politiske dagsorden. Vi mener at debattene om strukturell rasisme i kjølvann av hendelsene i USA er en nødvendighet, også her i Norge.

SP-representant Sindre Høllesli fra Moderat liste mener saken ligger utenfor parlamentets studentpolitiske ramme. Han er tydelig på at Moderat liste støtter Bolstad i saken, men:

– Skal Studentparlamentet mene noe i saken, åpner det for å mene

noe i mange andre saker. Derfor kan det gjerne være lettere å få gjennomslag for slike saker i den allmenne politikken, sier han til Universitas.

Bolstad svarer med at SP har et ansvar for å speile det studentene bryr seg om. Han viser til at under 13 prosent av studentene ved UiO stemte ved forrige parlamentsvalg, og sier at SP ikke har noe å tape på å ta et tydelig standpunkt i rasismedebatten:

– Jeg vil anta at det er flere studenter som bryr seg om Black Lives Matter enn om nedbrytbare dobørster.

– Rart

Universitas har tidligere skrevet om African Student Association (Asa), som spilte en nøkkelrolle i å organisere demonstrasjonen foran Stortinget til støtte for George Floyd i juni. Bolstad trekker frem studentforeningen som et eksempel på lidenskapen SP må speile.

– Når Asa var så aktive i marsjen for noen måneder siden, er det rart at Studentparlamentet ikke viser noe engasjement. Det er ingenting som skjer i det hele tatt,

sier han og legger til:

– Det var nok flere som var der fra UiO enn som stemte ved SP-valget.

Jeg vil anta at det er flere studenter som bryr seg om Black Lives Matter enn om nedbrytbare dobørster

Adrian Bolstad, SP-representant fra Teologisk studentutvalg

Bolstad tror årsaken bak den manglende diskusjonen er en svært homogen representantmasse. Når det ikke sitter noen mørkhudede i salen, tviler han på at politikk om minoriteter tas opp.

– Når du ser deg om i en lesesal, er den ikke speilet i Studentpara-

mentet i det hele tatt, sier han.

SP-leder Fiske beskriver det som problematisk dersom det skulle mangle minoritetsperspektiver i parlamentet. Hun sier representantene der allerede består av et bredt mangfold.

– Alle bringer med seg viktige perspektiver, og det er det som gjør at vi kommer frem til gode løsninger sammen, sier hun. Men hun tilføyer:

– Selvfølgelig vil vi alltid ønske oss bredere representasjon av alle grupper på universitetet.

Fremmedgjort

Det Bolstad til syvende og sist frykter skal skje dersom rasismespørsmålene ikke diskuteres i SP, er at studenter med minoritetsbakgrunn aldri entrers studentpolitikken. Han mener man risikerer at studenter som deler hans hudfarge, ikke føler de har noen grunn til å dukke opp.

– Når man ikke har snakket om rasisme i det hele tatt som studentparlament, hvorfor skal en mørkhudet ønske å delta i det?

universitas@universitas.no

STUDENTPARLAMENTETS HØSTSEMINAR KAN HA KOSTET OPP MOT 200.000:

– Dårlig signal at politikk-eliten tar en pampehelg til Thon Hotel

Gjestelista mener Studenparlamentet ved Universitetet i Oslo har brukt for mye penger på den årlige seminarhelgen. Listelederen foreslår heller Tivoli i Fysikkbakken.

Studentpolitikk

tekst Benjamin Ødegaard
foto Sindre Deschington

– Studentparlamentet burde vise en viss nøkternhet overfor studenter som i disse vanskelige tider sliter økonomisk, sier Aksel S. Noonan, leder i Gjestelista ved Studentparlamentet ved Universitetet i Oslo (UiO).

Forrige helg arrangerte Studentparlamentet (SP) årets handlingsplanseminar ved Thon Hotel Vettre i Asker, med et eget budsjett på 25.000 kroner og en bevilgning fra UiO med en ramme på 196.475 kroner.

– Det at UiO bruker penger på studentdemokratiet sitt, er en god ting. De er pliktig å legge til rette for at studentdemokratiet fungerer, svarer Runa Kristine Fiske, leder i SP.

Hvert år søker SP om midler fra UiO til å dekke høstseminaret. Bevilgningen skal dekke opphold, mat og transport til 50 deltagere. SPs budsjettpost er regnet til å dekke uforutsette utgifter i forbindelse med seminaret. I fjor var denne posten på 10.000 kroner, hvor 1267 kroner ble brukt. Året før var 219 kroner brukt av et budsjett på 15.000 kroner.

UiO hadde i 2019, da seminaret ble avholdt på Sørmarka konferansehottell, innvilget 175.000 kroner, hvor det endelig overførte beløpet ble 135.461. I 2018, på Renskaug Vertsgård, ble det innvilget 130.400, hvor endelig overført beløp ble 116.770.

I år er det innvilget 196.475 kroner. Kostnadene for oppholdet i år er ennå uklart, men UiO tar høyde for at utgifter blir høyere enn tidligere år.

– Det sender et dårlig signal til studenter som allerede er kritiske til studentpolitikken, at politikk-eliten tar en pampehelg til Thon Hotel, fortsetter Noonan.

Omdisponering

Noonan mener midlene kunne vært disponert bedre, og har flere forslag til hvordan:

– Det er så mange bedre måter disse pengene kunne kommet studentene til gode på. Sa noen tre-lags dopapir og knagger på dass? Tivoli i Fysikkbakken? 5375 øl på Ui? Eller kanskje til og med finansiering av borgerjury, så vi

Handlingsplanseminar

■ Hver høst arrangerer Studentparlamentet ved UiO et større møte som går over en hel helg

■ I 2019 var de på Sørmarka konferansehottell, og i 2018 var de på Renskaug Vertsgård i Buskerud. I år var de på Vettre i Asker

■ UiO finansierer seminaret direkte, fra en post som i år har ramme på 196.475 kroner

kan involvere vanlige studenter i studentpolitikken?

Noonan etterlyste en begrunnelse for pengebruken fra SP. Svaret fra Anne Aase-Mæland, daglig leder i SP, gjengis med hennes tilførelse:

«Det er klart at det finnes rimeligere løsninger, men en totalvurdering gjorde at vi også i år søkte UiO om støtte til å dra bort og overnatte på hotell. Koronapandemien gjør at vi må gjøre en del ting under seminaret på en annen måte enn tidligere, og for oss som arrangerer oppleves det tryggere å avholde seminaret på et hotell med gode smittevernsrutiner enn å ha seminaret i lokaler hvor vi eventuelt står ansvarlig for alt selv.»

Fiske skriver i en e-post til Universitas at det er viktig at tillitsvalgte har en arena hvor man blir kjent, slik at alle

som velger å engasjere seg i studentpolitikken, har mulighet til å ytre seg.

– Handlingsplanseminaret er en opplæringsarena for nye studentrepresentanter, like mye som en arena for å utvikle god politikk. Å dra bort på seminar er helt vanlig praksis for studentdemokratier over hele Norge. Vi opplever at seminaret bidrar til forståelse og samarbeid mellom representanter og lister, skriver Fiske.

Noonan anerkjenner bekymringene rundt de smittevernsmessige problemstillingene som dukker opp på slike store seminarer, men ønsker en mer demokratisk prosess rundt planleggingen.

– Riktig og viktig

Øystein Fossbraaten Wennersgaard i Venstrealliansen skriver i en sms til Universitas at siden pengene gis direkte til studentdemokratiet, er det litt vanskelig å flytte pengene til studentvelferd.

Frustrert: Leder i Gjestelista Aksel S. Noonan beskriver seminaret til Studenparlamentet ved UiO som en pampehelg.

– Vi mener likevel at man burde bruke mindre penger. Samtidig mener vi at sosiale arrangementer er viktige for å bygge trivsel og tilhørighet til Studentparlamentet, så at man skal bruke noe penger, er ikke utelukket, skriver Wennersgaard.

Eivind Yrjan Stamnes, leder i Arbeiderbevegelsens liste, mener

det er bra at UiO bruker penger på studentdemokratiet:

– Studentene skal få påvirke sin studiehverdag, og at vi bruker penger på at studentenes stemme skal høres, er bra. Vi mener det er riktig og viktig å bruke tid på å meisle ut hva Arbeidsutvalget [den tillitsvalgte ledelsen i SP,

journ.anm.] og Studentparlamentet skal gjøre det neste året, derfor er det viktig at vi samles og får gode debatter, som under årets handlingsplanseminar.

For ordens skyld: Gjestelista-leder Aksel S. Noonan sitter i Universitas' styre.

Når skal du **egentlig** bruke kredittkort?

- ✓ Når du handler på nett
- ✓ Når du bestiller reise og er på reise
- ✓ Til bruk av strømmetjenester

LOfavør MasterCard Ung er et kredittkort for deg som er medlem av et LO-forbund og er mellom 18–34 år.

Noen ganger er det lurt å bruke kredittkort. Handler du på nett eller er på reise, vil et kredittkort gi deg ekstra trygghet hvis du opplever svindel. Betaler du minst halvparten av reisen din med kortet, er også reise- og avbestillingsforsikring inkludert. Med LOfavør MasterCard får du i tillegg 20 % rabatt om du betaler strømmetjenester med kortet.

I tillegg er kredittkort kjekt å ha til uforutsette utgifter, hvis du ikke har sparepenger i bakhånd. Fordi alle vet at verken gamle kjøleskap eller visdomstenner tar hensyn til hvor mye du har i lommeboka for øyeblikket! Betaler du regninga innen 45 dager, får du heller ingen renter.

Lær mer om tryggere kredittkortbruk på kortvett.no

Effektiv rente 19,92 %, 15.000 kr, o/12 mnd,
kredittkostn. 1.281 kr. Tot. beløp 16.281 kr.

 favør
Fint for deg. Bra for mange.

Sprengt kapasitet: Ragnhild Bjørgum Vassbotn, styreleder i Chateau Neuf, ønsker at studiestedene tar noe av ansvaret med å gi studentforeningene et oppholdssted.

STUDENTFORENINGER KASTET UT FRA STUDIESTEDENE:

Chateau Neuf tar støyten

Som følge av smitteverntiltak er flere studiesteder i Oslo strenge med utlån av rom til foreninger. Dette går hardt utover studentforeningene, som må finne husly andre steder.

Studentforeninger

tekst Aurora Høystad Stavem
foto Sindre Deschington

– Vi står i en situasjon der vi må velge mellom en forening som trenger lokaler til korøvelse, eller om vi skal bruke lokalene til andre arrangementer og konserter, sier styreleder i Chateau Neuf Ragnhild Bjørgum Vassbotn.

Oslostudentenes kulturhus opplever for tiden stor pågang fra studentforeninger som trenger lokaler siden de er kastet ut fra sine normale tilholdssteder på universitets- og høyskoleintitusjonene. Vassbotn sier de ønsker å være utadrettet og holde åpent for alle, og at de booker inn så mange som lar seg gjøre, men at de ikke har plass til alle som tar kontakt.

Derfor ønsker Chateau Neuf nå å legge press på studiestedene, så også de tar sin del av ansvaret for å gi studentforeningene og -kulturen et sted å være.

– **Bruker mye ekstra ressurser**
Vassbotn forteller at hun har forståelse for at studiestedene skal ha

plass til undervisning. Likevel mener hun det er ekstra viktig at studentene har de kulturarenaene og foreningene de føler seg hjemme i, nå som mye av undervisningen er digital og folk sitter hjemme alene.

Vi synes det er veldig trist at studentforeninger som har mye aktivitet til vanlig, nå er helt handlingslammet

Ragnhild Bjørgum Vassbotn, styreleder i Chateau Neuf

– Da synes i hvert fall jeg det er kjempeviktig at institusjonene også legger litt til rette for det og prøver å være litt imøtekommen-de, sier Vassbotn og legger til:
– Det er en spesiell situasjon vi

Foreninger som har måttet flytte møter til Chateau Neuf:

- + A Scalpella (UiO)
- + Studentorkesteret Stryk
- + Universitas

står i nå, og alt handler om prioriteringer. Likevel synes vi det er veldig trist når vi ser masse kjempeflinke studentforeninger som har mye aktivitet til vanlig, men som nå er helt handlingslammet rett og slett fordi de ikke har noe sted å være fysisk sammen.

Vassbotn forteller at de ofte klarer å gjøre plass til foreningene som kontakter dem for å låne møterom enkeltvis. Hun mener det har vært vanskeligere å finne rom til de som trenger faste øvingslokaler. Ifølge henne har de fått inn over 20 henvendelser fra foreninger som trenger større lokaler og fast plass der de kan være i høst.

– Vi er veldig glade for å være et sted folk kan gå til, men så ser vi at det ikke alltid er nok, og vi bruker mye ekstra ressurser på å få plass til flest mulig og samtidig følge myndighetenes smittevern-råd, sier Vassbotn før hun legger til:

– Det har hendt at vi har måttet si: «Sorry, det er fullt.»

Foreninger Chateau Neuf ikke har fått plass til:

- + Vox Humana (Oslomet)
- + Kor i Granskauen (UiO)
- + Den norske studentersangforening (UiO)

Savner at UiO tar ansvar

– Vi vil jo være et sted som er åpent og tilgjengelig for alle studenter, men da er det også viktig at vi ikke booker opp alle lokalene våre til faste øvinger med kor og korps og lignende, for det har universitetene og høyskolene egentlig bedre rom og arenaer til å gjøre. Vi har lokaler som er bedre egnet til konserter og mer utadrettede arrangementer, sier hun.

– Jeg har inntrykket av at særlig UiO har vært strenge med om foreninger i det hele tatt har fått lov til å booke lokaler.

Fungerende avdelingsdirektør ved Enhet for HMS og beredskap ved UiO Johan Løberg Tofte sier at ulike vurderinger ligger til grunn for bruken av lokalene til universitetet.

– Vi har en sentral føring om at undervisning må prioriteres, og legger ellers til rette så langt vi klarer. Smittevern hensyn ligger alltid til grunn, sier han.

Rom forbeholdt undervisning

– Ifølge Helsedirektoratets hjemmesider er det lov med større forsamlinger med ansvarlig arrangør og private sammenkomster med opptil 20 personer. Da skal det vel ikke være noe problem med foreningsvirksomhet hos dere?

– Reglene for større forsamlinger er for offentlig sted. Utover det ligger vurderinger til grunn for bruken, sier Tofte.

– Det kommer an på antallet som skal være der. Korøvelser er for eksempel vanskelig, da det i praksis vil være utfordrende å gjennomføre samlingen på en smittevernvennlig måte, fortsetter han.

– Chateau Neuf sier de savner at UiO tar sin del av ansvaret med å gi studentforeningene møtearenaer. Hva tenker du om det?

– Det kan jeg i og for seg skjønne, men vi har altså i denne situasjonen gjort en vurdering hvor vi prioriterer undervisning.

– Mye av undervisningen på universitetene foregår digitalt. Samtidig foregår mye av foreningsvirksomheten på ettermiddagen. På denne måten trenger vel ikke studentkulturen å påvirke læringen ved universitetet?

– Jeg sitter ikke med detaljert oversikt over foreningene og rommene som brukes til enhver tid, svarer han.

**Snus og sneip du kaster på bakken
ender i hav og fisk.**

Bruk avfallsdunken.

UiO med nytt grønt studietilbud: – Vi trenger et radikalt skifte

Tverrfaglig rom: Undervisningsansvarlig på det nye Honours-programmet Ursula Münster mener man må adressere klima- og miljøkrisen med inspirasjon fra mange ulike disipliner.

UiO vil møte studentenes engasjement og samfunnets behov med et nytt Honours-program innen klima og miljø. Nå sendes studentene ut i felten for å finne løsninger.

Tverrfaglighet

tekst Christine Bergan Yang
foto Jacob Aars

– Jeg tror det er viktig i vår tid å tenke over mennesket og naturen sammen. Mennesket er en del av naturen, ikke atskilt fra den, sier Ursula Münster.

Hun er sosialantropolog og leder i Oslo Miljøhumaniora, samt ansvarlig for undervisningen på det nye Honours-programmet ved Universitetet i Oslo (UiO). Hun forteller med stort engasjement om den nye satsningen.

– Vi lever i en usikker tid. Det handler ikke bare om klimakrisen, men også miljøkrisen og den

overordnede tilstanden til planeten, sier Münster, som mener alle disipliner trengs for å forstå og løse krisen.

Derfor skal Honours-programmet ha tverrfaglig undervisning i både naturvitenskap, humaniora og samfunnsfag. Blant annet biolog Dag O. Hessen, samfunnsgeograf Andrea Nightingale og klimaforsker Jana Sillmann vil gjeste programmet.

– Jeg ønsker å skape et tverrfaglig rom for studenter til å engasjere seg i disse temaene. Da kan man stille nye spørsmål sammen og utvide hverandres horisont, sier Münster.

Hun mener at det foreligger et behov for å endre universitetet og

andre høyere utdanningsinstitusjoner, ved å adressere miljø- og klimakrisen fra mange ulike disipliner.

– Vi trenger et radikalt skifte, mener hun.

Grønn liste ved Studentparlamentet ved UiO har etterlyst mer tverrfaglighet og bærekraft i dagens utdanning, mener at UiO må opprette flere tverrfaglige tilbud, og at forskning i større grad må ta for seg overgangen til det fornybare samfunnet, også innenfor fagfelter som samfunnsfag og økonomi. Leder Julianne Sørfalten Grovehagen har selv tenkt til å søke programmet.

– Jeg håper flere studenter også vil søke på dette fremtidsrettede Honours-programmet, og jeg håper det er mange klimaengasjerte studenter der ute!

– **Praktisk læring er like viktig** Studentene skal innom en rekke temaer som urbant jordbruk, mil-

jøvern og aktivisme, grønn energi og klima i utdanningen. I tillegg til vanlige forelesninger skal studentene ut i felten.

– Deler av programmet vil foregå utendørs, i og rundt Oslo. Her kan studentene studere det urbane miljøet og synliggjøre den brede økologien i Oslo, samt finne nye løsninger for å sikre biologisk mangfold, forteller Münster.

Hun mener at man trenger mer eksperimentell læring:

– I klasserommet blir alt veldig teoretisk, og jeg mener at praktisk læring er like viktig, sier hun.

I tillegg til faglig kunnskap står også formidling og kommunikasjon sentralt i programmet.

– Kommunikasjon er viktig i vår tid dersom man vil nå ut til mange mennesker og hjelpe dem forstå krisen, mener Münster.

Lidenskapelige studenter Universitas har tidligere stilt seg kritisk til Honours-programmer

- Honours Certificate i Environmental Humanities and Sciences**
- + Består av 20 studiepoeng og tas parallelt med et masterprogram ved UiO
 - + Det er 25 plasser
 - + Undervisningen er kreativ og tverrfaglig og består av forelesninger, prosjekter og utflukter
 - + Studentene møter undervisere fra naturvitenskapelige, samfunnsvitenskapelige og humanistiske fag
 - + Undervisningen starter i januar 2021, og søknadsfristen er 15. oktober 2020.
 - + Opptakskravene til programmet innebærer en engelsk-test og et motivasjonsbrev
- Kilde: Universitetet i Oslo

”

Jeg ser på dette som et startseksperiment, forhåpentligvis vil denne trenden vokse

Ursula Münster,
sosialantropolog og leder
i Oslo Miljøhumaniora

vide og lage et program som er tilgjengelig for flere studenter:

– Jeg ser på dette som et startseksperiment. Forhåpentligvis vil denne trenden vokse, sier hun.

Studiedekan Gunn Enli ved Det humanistiske fakultet skriver i en e-post til Universitas at fakultetet har egne strategiske mål om et økt fokus på bærekraft i både utdanning og forskning, men at en stram økonomi innebærer et prioriteringsarbeid.

– Vi ønsker at undervisning og forskning på fornybare ressurser og bærekraft bør prege UiO, og dette krever en betydelig omfordeling av ressurser, sier Grovehaugen i Grønn liste.

Prorektor ved UiO Gro Mo forteller at Honours-sertifikatet er det første av sitt slag i Norge, og at studietilbudet opprettes nettopp for å møte studentenes engasjement og samfunnets behov.

På spørsmål om stram økonomis betydning for utvidelse av tilbudet sier hun at de fleste beslutninger om prioritering av økonomiske midler tas på fakultetsnivå

– Det er også fakultetene som forvalter store deler av de ressursene UiO har til utdanning, sier Mo.

for å sikte seg inn på de «beste» studentene, med mindre fokus på studentmassen generelt. Münster mener derimot at dette ikke kan sies om det grønne Honours-programmet:

– Det er ikke nødvendigvis for de beste studentene, men for de mest engasjerte og de som brenner for klima og miljø. Det er ikke alltid de med de beste karakterene som er mest lidenskapelige, mener Münster.

– Jeg vil at studenter som engasjerer seg i aktivisme og ønsker en forandring, skal få muligheten til å dyrke sin egen lidenskap, sier hun.

Vil utvide, men mangler ressurser

– Ideelt sett ønsker vi å tilby dette studiet for alle studenter ved universitetet, men vi mangler ressurser, sier Münster, som mener alle studenter på universitetet bør lære om klima og miljø.

Münster håper programmet blir en suksess, slik at de kan ut-

Opprop og reduksjonsmål endret ikke UiOs flyvaner

I 2017 mente daværende rektorkandidat Svein Stølen at tiltak for flykutt kunne innføres «raskt» og «enkelt». 11. mars 2020 fløy ansatte ved universitetet like mye som før.

Flykutt

tekst Joachim Waade Nesseemo

I slutten av februar 2019 kom det som på mange måter var startskuddet for et oppgjør med flyreisevanene i akademien, med oppropet for en halvering av klimagassutslipp fra flyreiser ved Universitetet i Oslo (UiO).

Litt over et år senere har de 845 som signerte oppropet, mer enn lyktes med sin misjon: Med noe drahjelp fra en global pandemi var antallet flyreiser ved universitetet redusert med så godt som hundre prosent.

Men i løpet av året for oppropet, med riksdekkende oppslag om akademias flyreisevaner og en til tider kraftig debatt internt på universitetet, økte antallet kilometer UiO fløy fra året før. Mens justerte tall for 2018 viste 87 millioner kilometer reist, med utslipp på 19.304 tonn CO₂e, var tallet for 2019 økt til 89 millioner kilometer og 19.646 tonn CO₂e.

I desember vedtok universitetsstyret å kutte flyreisene ved universitetet med ti prosent i 2020. Den målsetningen vil UiO svært høyst sannsynlig både oppnå og forbigå. Sann så det imidlertid ikke ut til å gå for pandemien inntraff.

– Ikke bra hvis signalet ikke er plukket opp

UiO opplyser til Universitas at frem til 11. mars 2020, da flyreisevirksomheten stort sett opphørte, hadde universitetet fløyet 7,6 millioner kilometer – ned 2,1 prosent fra 7,8 mill. i samme periode året før. Dette er bare tall for reiser bestilt gjennom UiOs reisebyrå Egencia og viser ikke det hele bildet. Det er også unøyaktigheter i tallene. I juni fikk UiO overlevert et høyere tall for samme periode, men trenden vist av disse tallene var også reduksjoner rundt to prosent – langt unna reduksjonsmålet på ti.

– Det er ikke bra hvis det signalet ikke er blitt plukket opp. Det ble vedtatt at UiO skal kutte antall flyreiser, sier leder i Studentparlamentet ved UiO Runa Kristine Fiske som tror at koronakrisen vil bli et veiskille for flyreisebruken, og at mange vil ta lærdom fra bruken av digitale løsninger.

Det er i tråd med hva forskere fortalte Universitas om tilpassing til reisestopp i akademien, i en artikkel fra tidligere dette semesteret.

Illustrasjon: UiO-rector Svein Stølen.

Økningen i reisevirksomhet i 2019 var ikke noe godt svar på oppropet, og to prosent reduksjon er ikke en god nok oppfølging av et reduksjonsmål på ti prosent, mener Kjerstin Aukrust, førsteamanuensis i litteratur ved UiO, som var en av de som dro i gang oppropet i 2019.

– For flyreiser har jeg ikke inntrykk av at det har vært så mange konkrete tiltak. Men nå er alt snudd så veldig på hodet, og nesten ingen flyr. Jeg har på en måte satt min flyaktivisme på vent, sier Aukrust.

Likevel burde reisereduksjonen nå fungere som en brekkstang for videre reduksjoner, mener Aukrust, som merker en kulturendring i emning.

Skulle gå «enkelt» og «raskt»

Selv om UiO har satt inn tiltak for å kutte utslipp fra flyreiser, tar ting tid, sier UiO-rector Svein Stølen.

– Det er vel bare drivere av typen covid-19 som kan føre til en slik brå samfunnsomveltning som vi har vært vitne til, sier Stølen.

Et tiltak er at det nå er mulig å bestille togreiser gjennom UiOs reisebyrå Egencia, noe det ikke var før. I 2021 får UiO nytt reisebyrå. Det er innført årlig klimagassregnskap, og nå etableres flyreise rapporter på enhetsnivå. Digitale løsninger er blant de mest sentrale tiltaksområdene:

– Her sitter vi nå på masse fersk erfaring som vi skal gjøre aktiv bruk av, sier Stølen og forteller om rask og effektiv tilpas-

ning de siste månedene.

Da Stølen var rektorkandidat i februar 2017, sa han: «Vi er enige i at antallet flyreiser ved UiO utgjør en stor kilde til klimagassutslipp, og at antallet må ned. Dette kan vi tilrettelegge for gjennom enkle tiltak, som å investere mer målrettet i fasiliteter

for videokonferanser og annen konferanseteknologi. Det krever relativt lite ressurser og bør være raskt å få til.» 11. mars 2020 hadde det ikke skjedd noen nedgang i flyreisene.

– UiO la ned et stort arbeid for ytterligere

utvikling av de digitale ressursene våre lenge før covid-19 førte til nedstenging av Norge den 12. mars. Svært mye lå klart til utrulling, ellers ville vi aldri ha kommet oss gjennom nedstengningen slik vi gjorde, sier Stølen.

Rektoren fremhever høy aktivitet på Zoom i uken som fulgte, og tror det vil bli lettere å redusere reisevirksomheten etter koronakrisen.

– Er omtrent to prosent reduksjon et godt nok svar på målsetting om ti prosent?

– Vi befinner oss i en totalt annerledes situasjon nå enn vi gjorde før nedstengningen. Det som skjedde eller ikke skjedde før den 12. mars, blir på sett og vis ikke relevant lenger. Jeg er opptatt av at vi skal se fremover og benytte oss av det enorme mulighetsrommet vi har fått, og forberede oss på verden etter koronaen, sier Stølen.

UiO skal innen utgangen av året beslutte konkrete klimamål for tiden frem til 2030.

universitas@universitas.no

universitas@universitas.no

Dating med distanse

FOTO: PRIVAT

På sjekker'n: Universitas-journalist Hege søker råd for å finne kjærligheten. Eller bare en smittevernn vennlig flørt.

Singellivet er ikke like gøy med Intagram-feeden full av nyforelskede kjærestepar og lite liv på byen. Men er alt håp ute siden vi ikke kan danse oss til noens oppmerksomhet? Med Voi-er overalt og litt insj på Tinder er kanskje ikke kjærligheten så langt unna likevel.

Sjekkas

tekst Hege Bellika Hansen
foto Sindre Deschington

Under en kaffeavtale med en venninne for et par dager siden la jeg merke til at en fyr jeg hadde møtt på en fest noen år tilbake, satt to bord bak oss. Men etter en time, noen uskyldige flørtende blikk og et nølende siste øyeblikk dro han og kompisene videre. Faen, tenkte jeg. Jeg ville jo tross alt snakke med ham.

Smittevernn vennlig flørtning

Det har ikke akkurat blitt enklere å gå bort til noen, sette seg ned og flørte med folk med et dødelig virus herjende. Nytt semester pleier å bety nye mennesker, men etter noen avkuttete fadderuker og en overvekt av digital undervisning kan vel tilgangen på nye tryner sies å være noe begrenset. De litt eldre lever på fjerne minner av en tid med stappfulle lesesaler

og *buzzende* auditorier.

Så hvordan går man frem nå? På en smittevernn vennlig måte? Vi har søkt hjelp hos ekspertene.

– Ikke vær sjenert, bare hopp ut i det og ta sjansen. Det verste du kan få, er et nei, og det er bedre å prøve enn ikke å prøve, sier Sol Stenslie, leder i Seksualpolitisk nettverk for ungdom.

Hun er spesielt tydelig på én ting: Å være kostbar er ikke det lureste nå.

DM på Zoom?

– Er det *innafor* å sende en DM til noen over Zoom?

– Ja, det er jo tøft å prøve seg og hyggelig for mottageren. Så om du føler at det er noe der, kan du jo gjøre det, men om personen ikke virker *keen*, så må du respektere at personen ikke er interessert, og holde deg unna. Det skal være et trygt læringsmiljø, sier hun.

Til tross for smittevernrestriksjonenes begrensninger ser Stenslie ingen grunn til

å erklære den fysiske daten død.

– Hopp på en el-sparkesykkel eller bysykkel og kjør rundt i byen! Kanskje dra ned til vannet en tur.

Da får man gjort noe aktivt ute i frisk luft samtidig som det blir en opplevelse ut av daten – med avstand.

Det er heller ingenting som står i veien fra å dra på en vanlig date:

– Men det er viktig å ta noen forholdsregler og kanskje ikke råkline og hoppe i senga første gang man møter hverandre.

– Ikke vær en frekk kodd

Takket være påbudt bordservering og dansenekt er det ganske kjedelig å dra ut

for tiden. Nå bruker gjengen min heller kveldene på å mimre tilbake til hvor gøy det var å danse oppå svette fremmede til

langt på natt, enn å ta en øl på Løkka til tolv for så å dra hjem. Om du hadde spurt meg for et år siden, hadde jeg aldri trodd jeg ville savne stappfulle dansgulv med stupfulle mennesker, men det gjør jeg altså.

– Om du først kommer deg ut på byen, tross begrensningene, hvordan kan man gå frem?

– Siden det for det meste er bordservering,

kan du jo si ifra til bartenderen at du vil kjøpe en øl til personen på nabobordet, foreslår Stenslie.

Det er viktig å ta noen forholdsregler og kanskje ikke råkline og hoppe i senga første gang man møter hverandre

Sol Stenslie, leder i Seksualpolitisk nettverk for ungdom

#Dontfreethenip: Du vil ikke være han kleine i baris, mener Tinder-fotograf Henrik Holt.

– Det er kanskje en «old-fashioned» måte, men det funker jo fordi du ikke bryter noen regler, og du får oppmerksomheten til vedkommende.

Hvis du ikke vil være så frempå, anbefaler hun rett og slett å bare se på personen og smile.

– Om oppmerksomheten ikke blir gjengjeldt, er nok ikke personen interessert, og da bør du avslutte. Hvis ikke blir du bare den *creepen* som stirrer.

Og det vil du ikke være.

Men egentlig er dating ganske enkelt, mener Stenslie:

– Ikke host i ansiktet, hold én meteren og ikke vær en frekk kødd! Et entusiastisk ja er et ja, og et nei er et nei.

Hun legger til at selv om det er mer utfordrende å date for øyeblikket, blir det akkurat det du gjør det til, og kanskje det er bra at det ikke er like useriøst som før.

– Siden terskelen for å møtes er høyere nå, må man virkelig like noen for å gjøre det. Da tror jeg man kan få mer genuine forhold til andre folk – se så mange som har blitt kjærester under korona!

Tinder-fotografen

Heldigvis for oss single er digital dating utbredt, og Tinder har blitt en essensiell del av datinglivet. Appen som det for to år siden var litt kleint å innrømme at man brukte, er nå mer eller mindre en selvfølge for single i byen. Men hvordan bruker du den egentlig best? Og hvordan skiller du deg ut i et hav av alternativer?

– Ikke bruk solbriller på første bilde! sier Tinder-fotograf Henrik Holt.

– Og ikke vær den kleine personen i baris heller. Vær også obs på å bruke bilder med babyer og dyr som ikke er dine, det kan bli en rar start på samtalen når du må

Siden terskelen for å møtes er høyere nå, må man virkelig like noen for å gjøre det. Da tror jeg man kan få mer genuine forhold til andre folk

Sol Stenslie, leder i Seksualpolitisk nettverk for ungdom

Avstand intet hinder: Du kan komme langt med bare å se på noen og smile, ifølge Sol Stenslie, leder i Seksualpolitisk nettverk for ungdom.

forklare.

Han utdyper at nøkkelen til en god Tinder-profil ligger i hvor autentisk den er, i tillegg til at du må bruke bilder med god oppløsning.

– Målet mitt er å ta bilder som får deg til å føle deg bra, som viser deg frem på best mulig måte.

– Ikke bare en overfladisk app

Som for enhver hyppig bruker av appen er det ingen nyhet at mange bruker den for å finne useriøse sexpartnere. Men Holt mener at Tinder er mer enn bare noe man bruker for å få seg et ligge:

– Mange synes Tinder er overfladisk, men det er bare en videreføring av virkeligheten. Om du er på en bar, for eksempel, går du jo bort til en person basert på utseende, akkurat som at du sveiper til høyre på Tinder. Akkurat som at personligheten er noe du blir kjent med når man først starter å prate, vil den komme frem i chatten. Så på en måte er det bare innovasjon innen dating.

La det bli mer enn chatting

Likevel mener Holt at det er viktig å ha et avslappet forhold til appen og dating generelt.

– Ikke overtenk! Du trenger ikke holde en ukelang samtale for å be noen ut, og om du synes personen virker interessant, *jump the gun* og spør dem ut.

Han understreker at uansett hvor lenge man chatter frem og tilbake, er ikke Tinder det samme som virkeligheten:

– Du mister en så stor del av kommunikasjonen når du ikke registrerer stemme, kroppsspråk og lignende. Møt dem heller, og finn ut om det er noe der.

Det er kanskje egentlig ikke så dumt. Som både Holt og Stenslie poengterer, er ofte problemet på datingscenen at man er for feig. Og den samtalen man egentlig ville ta initiativ til, forblir en fantasi. Så med lite å tape, to glass vin innabords og en følelse av at blikket fyren fra kaféen sendte meg idet han dro, ikke var innbilt, sendte jeg ham en melding på Facebook samme kveld. Sånn fikk jeg meg en date neste uke.

kultur@universitas.no

DEBATT

debattredaktør: **Endre Ugelstad Aas**
debatt@universitas.no 901 95 375

KJØR DEBATT Hete tips om debatter i andre redaksjoner

Velsmakende søskenbarn

Er du veganer, burde du nok ikke satse på en karriere som matanmelder, men for Under Dusken-journalistene Tomine Barstad Solvang og Anja Kuljic fantes det heldigvis godt med plantebaserte alternativer på menyen da de skulle teste ut de nye høstrettene på studentrestauranten Lyche i Trondheim.

Første rett: «sesongens salat», som ifølge Dusken-redaksjonens kulinariske elite «smakte så godt som en god salat kan smake». Vi får vel tro det betyr at grønnsakene var friske, og at de ulike elementene i retten passet godt sammen.

Hva så med den «nordiske» falafelen? «Smaksopplevelsen er søskenbarnet til den originale midtøstenske matretten, og byr på en definitivt unik versjon av den originale retten», skriver anmelderne.

Nå fikk jeg virkelig vann i munnen, bare lukten av et ny-stekt søskenbarn er nok til å sette smaksløkene i bevegelse. Nå trenger dere bare et par gode pseudonymer før de andre spisededene i Trondheim skal få kjørt seg. Jeg venter i spenning på hva byen har å tilby av salater, grønnsakssupper og hummus-retter i tiden fremover.

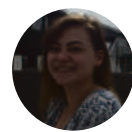
Skarp satire

Journalist Syver Røinaas presenterer i god studentavisånd sine beste satiriske studietips i siste utgave av Under Dusken:

«Har du for vane å rusle trøtt innom forelesning klokken ni om morgenen, etter å ha festet hele natten med den gamle guttegjengen din og med en russisk prostituert du plukket opp sist lørdag og som du, generøs som du er, har latt få tjene til livets opphold i underkøyen på soveværelset ditt? Slutt med det», lyder tipps nummer seks.

Jeg leser med interesse. De russiske sexarbeiderne har det jo ikke lett om dagen, og med et koronaredusert sjekkemarked skjønner jeg godt at det er mulig å la seg friste til alternative former for adspredelse. Eller vent litt, skulle dette være satire? Hahahaha, nei disse russiske «horene» har det aldri vært lett å forstå seg på. Jeg skrattler.

Kjære arbeidsgiver, ikke spør meg om min mentale helse

Jobb
Elena Berg Hansen, førstårstudent i kultur og kommunikasjon ved UiO

«Du får 138 kroner i lønn, vi smører påsmurt, danderer kaker, lager smoothies og alt av kaffe, hvordan er din psykiske syke?» Jeg stirrer forvirret på den unge daglige lederen, på en av de mange filialene til denne populære kaffekjeden.

«Nei, den fungerer», sier jeg etter en stund. «Bra eller dårlig?», spør hun. «Det har du ikke en dritt med», vil jeg svare.

Høsten er tiden for jobbsøking. Unge studenter skrapet på dører til barer og kafeer så de har litt ekstra å rutte med når boligleia er betalt. De tar på fine klær, sitt beste servicesmil og deler ut cv-er. De gjør en real innsats, men får ikke alltid svar på søknaden engang. Får man jobb, er det som oftest på bakgrunn av kontakter eller tidligere erfaring. De blir tilbudt ugunstige vakter på kveldstid og i helger og en dårlig lønn, som kommer av ingen tariffavtale. Kanskje må de løpe rett fra studier til jobb, kanskje gjør dette til og med at de presterer dårligere med studiene. Men humøret skal være på topp.

Den daglige lederen sier grunnen til at hun spør: at alt kan virke bra på intervjuet, men så kommer det fram i ettertid at arbeidstakeren har det vanskelig, noe hun har hatt dårlig erfaring med tidligere. I ettertid lurar jeg på hva hun vil noen skal svare på

spørsmålet? Er det ikke naturlig at man som student, i ny by, i ny jobb, kan ha det tungt? Hun tilbyr meg nesten 25 kroner under servicetariff, bare dét er til å bli deprimeret av!

Arbeidsmiljøloven sier: «Arbeidsgiver må ikke i utlysningen etter nye arbeidstakere eller på annen måte be om at søkerne skal gi andre helseopplysninger enn dem som er nødvendige for å utføre de arbeidsoppgaver som knytter seg til stillingen.» Hun tilbyr en stilling på cirka 17 timer i måneden. Da er vel ikke min psykiske helse relevant så lenge jeg gjør en god jobb disse timene?

Selv har jeg lang erfaring fra servicebransjen i felt som bar, kafé og butikk. Jeg har overarbeidet uten overtidsbetaling, tjent lite fordi bedriften ikke hadde tariff, noen ganger har jeg jobbet gratis fordi jeg ikke talte timene mine. Og listen forsetter. Jeg har stolt på at sjefen min ønsket det beste for meg – og fått det motbevist. Jeg kan skrive under på at det sjelden er de hardtarbeidende og pliktoppfyllende deltidsarbeidene det er noe galt med – det er lederne.

Den daglige lederen har et ark med spørsmål, som: «hva er dine beste egenskaper» og «hvorfor valgte du å søke jobb her?». Jeg lurar på om alle intervjuobjektene til denne kjeden får spørsmål om psyken sin. Om spørsmålene er standardiserte. Femten minutter senere sier hun «jeg har hørt nok», og jeg nikker. Det har jeg øg.

Jeg lurar på om alle intervjuobjektene til denne kjeden får spørsmål om psyken sin

Det er på tide å stille krav til våre framtidige arbeidsplasser

Menneskerettigheter
Natalie Kosiander, studentleder i Amnesty Oslo

Visste du at telefonen du sitter og scroller på akkurat nå, kan inneholde kobolt utvunnet av barn? Eller at de digge påskeeggene fra Freia, de lilla som bare roper påskestemning, inneholder palmeolje som kan ha blitt utvunnet gjennom tvangs- eller barnearbeid?

Jeg vet at dette er kjøpt å høre, det syntes jeg også. Du skal kunne kjøpe en mobil eller sjokolade uten å bekymre deg for om det er et produkt av barnearbeid eller farlige arbeidsforhold. Næringslivet har et ansvar for å sikre at menneskerettighetsbrudd ikke er en del av deres virksomhet. Det er avgjørende i arbeidet for en verden der menneskerettighetene blir respektert og miljøet blir tatt vare på.

De utvikler produkter, tjenester og oppfinnelser som våre moderne samfunn er helt avhengige av! De sikrer arbeidsplasser og betaler skatt som finansierer skoler, trykkesystemer og sykehus. Det er denne positive utviklingen vi som studenter også skal være med på om noen år! Men noen ganger ser vi dess-

verre at selskaper bidrar til det motsatte av positiv utvikling. Slik det er i dag, har bedrifter kun frivillige retningslinjer å forholde seg til gjennom FNs veiledende prinsipper (UNGP), og avsløringer verden over viser at frivillighet ikke er nok.

Vi trenger en lov som forplikter selskaper til å ta menneskerettighetene og miljøet på alvor. En lov som gjør at hver gang vi kjøper en ny mobil eller påskeegg fra Freia, så trenger vi ikke å lure på om det vi kjøper, er etisk framstilt. En lov som sikrer at våre fremtidige arbeidsplasser blir pålagt å kartlegge risiko for menneskerettighetsbrudd og miljødeleggelse i varekjeden – og gjøre det de kan for å hindre at dette skjer.

Den gode nyheten er at vi faktisk er litt på vei; Storbritannia har vedtatt en moderne slaverilov, mens en lov for forpliktende aktsomhetsvurderinger diskuteres av våre naboer i Danmark. Også her i Norge diskuteres det nå et konkret forslag til en menneskerettighetslov for næringslivet. Vi står altså på terskelen til å få en slik lov i Norge. Så kjære medstudent og framtidenes næringsliv, ta ansvar for din fremtidige arbeidsplass, dine medmennesker verden rundt og miljøet vårt. Frivillighet er ikke nok – det er på tide med bindende retningslinjer. Bli med i kampen for en menneskerettighetslov for næringslivet!

Ukas tweets:

Are @Zealuu
Det kan tenkes at Sverre Magnus ikke primært konfirmerte seg for gavenes skyld.

Det kan så være, men om jeg gleder meg til å se den rojale rakkeren dabbe foran Se og Hør-fotografene fra den nye kanoen sin dypt inne i bærumsmarka.

LL Cool J @Dr Lunemann
Eg måtte slutte å meditere, sa legen. Har fått zenebetennelse:(

Middelklassens nye folkesykdom. Rammer særlig småbarnsmødre i alderen 30–50.

Kenneth Kandolf Haug @KennethKHaug
God morgen. Jeg har synthriffet fra The Final Countdown på hjernen.

Velkommen i klubben! Jeg har den som alarmtone.

Debattregler i Universitas

Vil du få din mening på trykk i Universitas?
Send innlegget ditt på e-post til **debatt@universitas.no**

Typiske innlegg er mellom 1500 og 2000 tegn, inkludert mellomrom. Lengre innlegg kan vurderes i noen tilfeller

- Vi trykker ikke innlegg som har vært på trykk i andre aviser, eller som er hatske og trakasserende
- Vi tar oss retten til å forkorte innlegg
- Frist for innsending av innlegg er søndag kl. 17
- Legg ved et portrettfoto av deg selv i e-posten

Ukas sitat:

Folk ble sjokkert. Jeg har aldri vært borti noe slikt, og det ødela naturligvis forelesningen litt

Professor Jonathan Knowles til Khrono etter at én av hans studenter slo til en annen med sykkelhjelmer under forelesning. Til opplysning har ingen medier lyktes i å komme i kontakt med den voldelige filosofistudenten.

Mastersyken

Utdanning

Dag August Schmedling Dramer, evig masterstudent

«Skal du skrive en doktorgradsavhandling?» er et vanlig spørsmål du kan komme til å stille deg selv ved fullbyrdelsen av det som etter hvert blir godkjent som en glimrende mastergrad. Fruktene av dine arbeider er høstet gjennom gode tilbakemeldinger og en glimrende karakter, og du vurderer nå å så fruktfrøene videre i næringsrik jord ved et eller annet passende universitet. «Problemet» er bare at det ikke kun er deg som fikk en god karakter på graden, men mange (de fleste!) av dine venner, som nå også tenker akkurat som deg. Skal du nå konkurrere, ikke bare med dem, men med hundrevis av andre presterister på et internasjonalt toppnivå?

Hvis din intellektuelle lidenskap brenner i brystet, så er svaret åpenbart et livsbejende, rungende «ja!», men så kommer tankene. Hva bringer livet etter innleveringen av din neste, store (doktorgrads-)oppgave? Hvor skal du da jobbe? Garantert ikke i hjemlandet! Tiden etter innleveringen av doktor-

gradsavhandlingen er faktisk så vanskelig at den gir deg navnet «post-doc». Det er her altså snakk om en beskrivelse som indirekte betegner den uhyrlige limbotilstanden der din væren, din essens, kun defineres gjennom det at du befinner deg etter noe substansielt du nettopp har produsert. Men ingen har sagt at det mest verdifulle i livet er det som er lett å gjøre.

Et forsøk på å besvare hva det er som driver det merkelige umiddelbare ønsket om å gå videre med en doktorgrad etter ferdigstillelsen av mastergraden, er kjent av mange som mastersyken. Det er nettopp den merkelige følelsen av tomhet som kjennetegner denne sykdommen, en slags utilpasshet i en tilværelse som nå ikke lenger karakteriseres av det intense akademiske arbeidet som kjennetegner masterinnspurten. Frykt ei! Følelsen går til slutt over, men burde den det? I et forsøk på å fylle tomrommene i våre liv gjør vi mennesker mye rart, som å skrive i aviser, brygge øl, begynne med birøkting eller dra

på klatretur til Timbuktu. Mastersyken tomrom er en sjelens sykdom, men som med de fleste tomrom kan fruktbare ting plantes der, som nettopp en doktorgradsavhandling?

på klatretur til Timbuktu. Mastersyken tomrom er en sjelens sykdom, men som med de fleste tomrom kan fruktbare ting plantes der, som nettopp en doktorgradsavhandling?

Bivirkninger: I et forsøk på å fylle tomrommene i våre liv gjør vi mennesker mye rart, som å skrive i aviser eller birøkting, skriver innleggsforfatteren.

Å bæsje eller ikke bæsje?

Et unødvendig og forstoppende tabu.

Petit

Hege Bellika Hansen, journalist i Universitas

Øyeblikket klokken slår to, er et folksomt tidspunkt på jentedoen i kjelleren på Sophus Bugges. Lyden av ringetoner, lattermild sladring og vann som skyller ned, går om hverandre i det hvite, sterile rommet. Og de tynne skilleveggene mellom doene hindrer ikke akkurat sidemannen fra å høre hva som foregår inne i båsen din. Noen er nettopp ferdig med forelesning, klikker ivrig gjennom Instagram og kommuniserer i et radig tempo i diverse gruppechatter på Messenger mens de fniser for seg selv. Andre ankom campus for ikke så altfor lenge siden, og du kan høre stresset over at de nok en gang ikke kom seg opp til Blindern like tidlig som de skulle. Og så har du enkelte, som meg selv, som nettopp har drukket sin fjerde runde med kaffe for dagen – noe alle kan høre i det lytte-lokalet.

Personlig plager det meg ikke, ettersom jeg er typen som bæsjer om jeg må bæsje – uansett hvor jeg er, og om noen hører meg. Men til min store overraskelse har jeg skjont de siste årene, gjennom samtaler på vors, fest og i kantina, at ikke alle jenter føler det slik. Tydeligvis er det ikke like lett for alle å la det gå for seg utenfor sitt eget hjem. Og om det ikke var ille nok å vente med å gå på do, kan det faktisk føre til forstoppelse. Litt av en shitty situasjon.

Hvem er det som har bestemt at bæsjing er så ekkelt at enkelte risikerer å få forstoppelse for å unngå det?

Men jeg kan ikke gjøre noe annet enn å lure. Hvordan kan en naturlig og nødvendig prosess som noen tar som en selvfølge, være utelukket for andre? Nysgjerrig som jeg er, har jeg jo faktisk spurt en del om hvorfor de føler det slik. Ofte møtt med unnnvikende blikk og ekstra lange slurker med vin er det åpenbart at bæsje ikke er et samtaleemne alle er like komfortable med – hvilket er forståelig, tatt i betraktning at avføring i seg selv er skittent og ekkelt. Men det vil ikke si at ordet trenger å være det? Det jeg har fått vite, er at noen opplever at det faktisk er fysisk umulig, andre synes lukten er ekkelt, og noen takler ikke tanken på at personen i båsen ved siden av hører det velkjente ploppet idet bæsjen treffer vannet.

Men er dette gode grunner, og hvem har skylden? Er det patriarkatet? Er det skjønnhetsindustrien? Er det hvite menn som pusher femti? Hvem er det som har bestemt at bæsjing er så ekkelt at enkelte risikerer forstoppelse for å unngå det? Og hvorfor snakker vi ikke mer om bæsje? Et svar har jeg ikke ennå, men jeg skal ei slutte å spørre.

ANMELDELSER

anmelderredaktør: **Fride Selnes Jensen**
anmeldelser@universitas.no 986 44 292

Foreningspesial:

Fight Club møter Macbeth

Rivende ruskende: Det nytter ikke å være hårsår i Teater Neuf.

Lissene til værs: En god teateroppsetning er ikke redd for å snu ting på hodet.

FOTO: RODRIGO FREITAS

Vær forberedt på å miste falskt blod og verdighet for å få plass hos denne gjengen.

– We have a lot of murder here.

Det er ikke akkurat det første en forventer å høre når man ankommer en studentforening søndag morgen. Men på øvelse med gruppen Teater Neuf kan alt skje. Nysgjerrigheten er uten tvil vekket. Etter at pandemiske tilstander la lokk på vårens oppsetning av Macbeth, er gruppen nå tilbake med full fyr. Og dårlig tid. Det er få uker til gjengen på ny inntar scenen med et av Shakespeares kortere stykker, kun tre timer langt, og tiden er inne for å sko-

leres i teaterets viktigste kunst: død.

Men ikke bare teatralisk død å la sluttscenen til Romeo og Julie. I dag står kamp med luftsverd på agendaen. Lyden av stønn og rop skjærer gjennom luften idet samtlige skuespillere får halsen skåret over av motstanderens pekefinger. Nærkontakt er uunngåelig når du skal drilles i denne lærde kunsten. Opplegget er med andre ord ikke helt koronavennlig, men med observasjoner er det mulig å bli klok på de grunnleggende teknikkene. Du må virkelig selge lyden av smerte for å få det til å virke troverdig. Skrik! Stønn! Så lenge det høres ut som om innvollene dine er i ferd med å farge bakken, funker det. Har du behov for å gi uttrykk for undertrykte følelser? Lyst til å gjennomføre hypotetiske drapstanker i trygge omgivelser uten å havne bak lås og

slå? Her er det fritt frem.

Tidligere har gjengen hatt kurs i slampoesi og laging av falskt blod. Sistnevnte får skuespillerne i fyr og flamme. Idet en av dem får et luftsverd hugget inn i hoften, spør en av sjefene som overvårer aktiviteten, hvor det er best å plassere en pose med falskt blod. Svaret kommer kjapt. Bra, nikker sjefen anerkjennende. Vi må ha mer blod. «Mer blod! Mer blod! Mer blod!» brøler gjengen i kor. De har bakgrunn fra vidt forskjellige studiegrener – fra robotikk til arkitektur. Men intet knytter en gruppe mennesker med vidt forskjellig interesserer sammen mer enn teoretisk myrderi.

Denne foreningen er ikke for de som ser etter noe lettbeint å drive med ved siden av lese-salen. Flere timer med pugging av replikker

Teater Neuf

Hva: **Teater**

Hvor: **Chateau Neuf**

Når: **Varierer**

og blanding av blod må legges ned om du får plass her. Audition arrangeres årlig på begynnelsen av høstsemesteret, og bare de heldige får plass. Kun 14 av 50 oppmøtte fikk innta rekkene i år. Fortvil dog ikke om du ikke rakk denne høstens ildprøve. Om ekstra mannskap trengs til løpende forestillinger, lyses nemlig plasser ut. Dersom du er på utkikk etter et sted å prøve deg før du tar neste steg til undergrunnens Fight Club, kan dette være et trivelig sted å starte.

Gina Grieg Riisnæs
anmeldelser@universitas.no

Like a g6

Denne foreningen er nok for de som har vært ute med sjakkbrettet en vinternatt før. Men så lenge du er villig til å gå på trynet, kan du lære en ting eller to hos UiOs Studentsjakkforening.

– Konge til b6. Flytt så løper til e6.

Forsinket og forvirret ankommer jeg Sysesalen på Chateau Neuf, hvor flere bord er rigget opp til dagens høydepunkt: sjakk. Grunnet egen manglende evne til å tolke klokkevisere rett har resten av gjengen allerede fått en halvtimes undervisning i spillets strategier innen undertegnede dukker opp. Jeg klammer meg til det siste av visdom som serveres. En kort tirade om diverse b7-, g6- og a4-ere

får meg til å undre over om det var sjakkens natur og ikke FBIs iherdige spionering som gjorde at sjakk-talentet Bobby Fischer gikk fra forstanden. Men det får så være. Nå skal det spilles.

Ett trekk inn skjer den første av flere grove bukker som skal finne sted i løpet av de neste femten minuttene. Jeg forsøker panisk å huske hvilken av brikkene som er konge og dronning. Skal jeg spørre mot-

Studentsjakkforeningen ved UiO

Hva: **Sjakk**

Hvor: **Sysesalen på Chateau Neuf**

Når: **Søndager 14–18**

standeren vis à vis? Idet jeg skal til å åpne munnen, blir stillheten som har lagt seg over rommet, et faktum. Det er den type stillhet som gir den lumske fornemmelsen av at Magnus Carlsen i egen person vil hoppe frem og gi deg en smekk om du ytrer et eneste ord. Særlig om ordene utgjør et spørsmål som er så grunnleggende at å ytre det her vil være på kanten til blasfemi. Det er bare å bite tennene sammen.

Ettersom vi ikke spiller lynsjakk, løper ikke tiden ut med det første. Men brikkene på min side gjør utvilsomt det. Motstanderen bruker dronningen sin til å massakrere hesten min, da sistnevnte tar rotta på en av hans bønder. På den lyse

Matt av dage: Universitas' anmelder kunne sårt trengt en innføring før brikkene fløy.

FOTO: RODRIGO FREITAS

FOTO: RODRIGO FREITAS

Sjakkspillere: I dyp konsentrasjon.

siden er det nå åpenbart for meg hva som er forskjellen på kongen og dronningen. Det har dog gått på bekostning av en av mine mer kapable krigere. Jeg drister meg desperat til å flytte en løper som en bonde. «Det kan du ikke gjøre», hvisker motstanderen. Jeg stirrer forskrekket opp. Det er visst lov å bryte stillhetens barriere, så lenge det er for å opprettholde reglene.

Spillet fortsetter. Men kun en liten stund til. Etter flere nesten-fatale trekk rygger jeg kongen inn i et hjørne han ikke kan sno seg ut av. Sjakk matt. Jeg angrer bittert og forbanner min egen forskrudde oppfatning av tid som gjorde at kunnskapen som ble delt under den første halvtimen med undervisning, ikke festet rot i egen hjerne. På den lyse siden holder gjengen til her hver søndag, og det er åpent for alle studenter som vil ta turen innom for en leksjon, eller lærepenge, i sjakkens kunst. Men er du som meg og får kortslutning i hjernen når e6 nevnes for noe annet enn veivisninger – kom i tide.

Gina Grieg Riisnæs
anmeldelser@universitas.no

På bakrommet med fremtidens ledere

Mens noen spiller lacrosse og seiler, kaster andre klærne og tar dansestangen fatt. Det ble hett da Universitas' anmelder fikk svinge seg med BIs egen poledancing-forening.

Har du noen gang sittet på t-banen og fantasert om hva du kunne gjort med den (strippe)stangen som står i midten av alle vognene? Om t-banen hadde vært tom, selvfølgelig? Det har jeg. Ikke noe vits i å lyve her, jeg var rimelig oppspilt idet BI Athletics Pole Fitness' danserom åpnbarte seg foran øynene mine. Her snakker vi rosa neonlys, stiletthæler og dansestenger så langt øyet kan se. Det er søndag kveld og dagen derpå, men jeg har aldri vært så klar. *Let's go get 'em, girls.*

«Vi har litt strengere kleskode enn poledancing ellers», får jeg høre. Okei, tenker jeg, tar på meg en litt ekstra kort topp og den klassiske kroppstette treningstightsen. Jeg føler jeg sklir overraskende godt inn. Det blir imidlertid en kortvarig følelse, for straks oppvarmingen er over, ryker klærne raskt av. Det er visst bare det mest nødvendige som skal dekkes til i denne sporten. Huden er nemlig ditt beste håp for å kunne henge fast i stangen, og sånn sett ligger jeg allerede dårlig an.

«I could fuck you all the t-i-i-i-m-e, t-i-i-i-me, t-i-i-i-me», lyder det fra Jeremihs sang som runger over høyttalerne i polestudioet. Jeg gjør meg klar for min første sving på stangen, en ekte *fireman spin*. Kinky musikk til tross, jeg føler meg ikke som den pole-dronningen jeg trodde jeg skulle være. Glem treningstights, disse klærne må av. Jeg får låne en minishorts.

BI Athletics Pole Fitness

Hva: [Dancing](#)

Hvor: [Studio i Pilestredet](#)

Når: [Søndager 19–21](#)

Rundt meg svinger BI-jentene seg opp og ned på stengene sine som om de aldri har gjort annet. Jeg får smått følelsen av at jeg har krasjet utdrikningslaget til en venninnegjeng. Rommet osrer av en slags oppløftende, feminin energi, og alle får ta del i ekstasen. Jentene prater, ler og heier på hverandre, og plutselig bryter flere ut i en slags liggende *twerking* på gulvet.

Beskjedenhet er i hvert fall ingen mangelvare, og det gode humøret til jentene smitter raskt. Men poledancing er faktisk ikke noe å kodd med. Etter å ha kastet meg rundt stangen i forsøk på en sexy brannmann-snurr et par ganger, har jeg antydninger til brannskår på innsiden av lårene, og de svette håndflatene mine sender meg deisende ned i gulvet. De kan spille så mange Fifty-shades-sanger de bare vil, men virkeligheten er brutal. Dette er styrke, utholdenhet og kroppskontroll på høyt nivå, og BI-jentene er ikke annet enn dritgode.

Caisa Linea Hagfors
anmeldelser@universitas.no

FOTO: RODRIGO FREITAS

Henger i stenger: Universitas' anmelder innså raskt at antrekket måtte tynnes i sine poledancing-debut.

Brisne barn strikker best

FOTO: RODRIGO FREITAS

Full: Flere av deltakerne hadde sekken full av utstyr og garn.

Studentforeningen Strikk og drikk byr på mer enn bare fete rim. Her får du både sosialt og kreativt utløp, toppet med en kald pils på siden.

Ifølge foreningens Facebook-side er Strikk og drikk nøyaktig hva det høres ut som.

Den siste torsdagen i august holdt de sin første samling dette semesteret, og Universitas var på plass for å sjekke ut stemningen. Møtene holdes som oftest i Glassbaren på Chateau Neuf, men siden det denne gangen var forventet et større oppmøte enn vanlig, ble samlingen holdt på en slette øverst i Torshovdalen.

Som en vesentlig større drikker enn strikker betrygget jeg meg med at i alle fall halvparten av kriteriene for å møte opp var oppfylt. Sist gang jeg rørte en strikkepinne, maste barnehagetanten min om at jeg for all del ikke skulle stikke pinnen inn i stikkontakten.

Jeg setter meg ved nærmeste ledige plass i den store sirkelen de har dannet øverst i dalen, og så langt er det tilsynelatende veldig god stemning. Foreningen oppfordrer både gutter og jenter til å komme, men det ser ut til at guttene forløpig ikke har fått med seg beskjeden. Det ankommer likevel stadig flere strikkere og drikkere, og til slutt er det dannet tre store sirkler på sletten. De fleste jeg snakker med, har aldri deltatt tidligere, men ønsket å bli kjent med nye mennesker eller bare prøve noe nytt. Jeg er overbevist om at flere kommer til å finne seg en ny venn denne dagen.

Det sier seg selv at man kan ikke dra på en strikke- og drikkesamling uten å faktisk prøve seg på litt strikking selv. Strikkerne jeg kommer i kontakt med, er dog ikke så gira på å la en nybegynner ødelegge det de har startet på, men jeg får etter hvert låne et tomt «broderingsbrett» av en generøs deltager. Før jeg tør å brodere noe som helst, er jeg spent på hva hun selv skal lage.

«Jeg vet da faen, tenkte egentlig bare å lage noe lættis og drikke pils», svarte hun. Det passer meg ypperlig.

Strikk og drikk er en lavterskel studentforening. Hit kan hvem som helst komme, enten du kan strikke, drikke eller ikke. Jeg klarer til slutt å brodere en liten grønn stilk og må si at det å brodere er overraskende terapeutisk. Anbefales på det sterkeste!

Ivan Larsson
anmeldelser@universitas.no

Strikk og drikk UiO

Hva: [Håndarbeid](#)

Hvor: [Varierer](#)

Når: [Annenhver torsdag](#)

Nåler og promille: Strikk og drikk hadde sitt største oppmøte noensinne på Torshovdalen denne torsdagen

FOTO: RODRIGO FREITAS

Et lunt avbrekk fra Instagram

Hos studentenes fotoklubb er du velkommen enten du vil være kreativ i mørkerommet eller bare nyte gode bilder.

«Velkommen til årets første slide!» Det er Erlend Stenlund, leder av Studentens fotoklubb, som ønsker velkommen til møtet. Det er en liten, men desto mer imøtekommende og varm gjeng som har møtt opp på Chateau Neuf. Før Stenlund fortsetter, spør han: «Are there any English speakers here?» Ingen responderer på det, og han fortsetter på norsk. Stenlund forteller meg senere at de vanligvis har mange aktive utvekslingsstudenter i klubben, men at de forventer en mindre internasjonal gruppe i år.

Kveldens hovedprogram er fremvisning av medlemmenes bilder. Vi får se bilder av alt fra Studentfestivalen til Vietnam og Tokyo. Når et medlem forteller om bildene sine, er de andre et stille og observant publikum. De er likevel gode til å rose hverandres arbeid underveis. For en som stort sett blir gjennom instafeeden i hundre kilometer i timen, er det befriende å nå ta hvert enkelt bilde i øyesyn.

Studentenes fotoklubb

Hva: Foto

Hvor: Chateau Neuf

Når: Hver mandag

Høydepunktet er når fremvisningen går fra å være digital til analog. En av klubbens medlemmer har med seg en lysbildeprojektor med en slide lysbilder han skal vise frem. Dette er en mann som virkelig har kjærlighet for fotofaget og som foretrekker den litt retro og langsomme tilnærmingen. Bildene tok han under koronanedstegningen i vår. Et bilde som utmerker seg, er av to husker på en stengt lekeplass i Gamle Oslo.

Showet er slutt. Stenlund takker for alle som viste bilder i kveld, og sier at de gode samtalene nå vil fortsette i Glassbaren. For min egen del er ikke showet over helt ennå. Jeg får nemlig en spesialomvisning nede på mørkerommet i kjelleren. Her finnes alle slags kjemikalier, verktøy og dupeditter som en fotograf kan ønske seg, i tillegg til et lite studio. Rommet er åpent for medlemmene hver dag. I tillegg er det annenhver mandag åpen «mørkeromsdag» for alle som vil lære mer om mørkerom og fremkalling. I følge Stenlund er dette svært populært: «Det er hipt og samtidig nostalgisk å lage bilder på gamlemåten.»

Maria Jostad
anmeldelser@universitas.no

Fotoglad: En av klubbens medlemmer med sin lysbildeprosjektor.

Universitas anbefaler

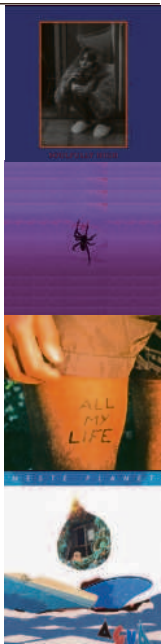
(følg spillelista på spotify)
Fride Selnes Jensen, anmelderredaktør

Marie Noreger – Soufully High
Deilige toner fra et multitalent

Robin T – 2
Mer god hjemmesnekk fra Hamar

Judah Just Kidding – All My Life
Det lønner seg å være kompis med Pablo

Neste planet, Linni – narnia
Til en planet hvor du kan flyte i vanilje

Kulturkalender uke 37–38

Oslo Art Weekend	11–13/9	Søvn og psykisk helse	16/9
De siste månedenes påtvungne selvrefleksjon har blant annet gitt kreativiteten et løft, og under Oslo Art Weekend får du et bredt innblikk i hva hovedstadens samtidskunstscene har å by på. Det arrangeres utstillinger, samtaler og omvisninger rundt om i byens kunstinstitusjoner hele helgen, og det blir Kunstnatt med langåpne utstillinger fredag kveld. Hvor: Rundt omkring Når: 11.–13. september Prisene varierer		Hvordan påvirker søvn din psykiske helse? Hvor mange timer trenger du egentlig, ikke bare for å fungere, men for å ha det bra? Vi kjenner alle til prioriteringskampen: Skal du få nok søvn, må du ofre noe annet. Kanskje vil dette seminaret gjøre kampen litt enklere. Hvor: Litteraturhuset Når: Kl. 18.00–20.00 Pris: Seminaret er gratis Det har begrenset med plasser, men vil også strømmes	
Loppemarked på Ekeberg skole	12–13/9	Direktestrømming av Bienes Historie	11/9
Vårens loppemarkeder måtte lide, men nå er de tilbake! Og det vil bugne! Det har vel aldri vært så organisert og sortert i de norske hjem som etter seks måneder med prokrastinering på hjemmekontoret. De etablerte voksne har fått rensket ut av loft og hjørneskap, til fordel for deg og ditt kollektiv. Hvor: Ekeberg skole Når: Lørdag 12. september kl. 10–16 Søndag 13. september kl. 11–16		Fikk du sikret deg billetter til dramatisering av Maja Lundes kritikerroste første voksenroman, satt opp i samarbeid med Nasjonalballetten til musikk av Nils Bech? Ikke jeg heller. Men tørk tårene, våre bønner er hørt! Ta på deg finstasen (eller ikke) og benk deg til for urpremiere på musikalen, hjemme i din egen stue. Hvor: Der du selv vil Når: Kl. 20.00–22.30 Pris: 250 kroner	

Ivan Larsson, journalist i Universitas

Ukas anbefaling

Primitivt utløp

Hvem: De uten sitrusallergi Hva: Shower orange Hvorfor: Befriende

Jeg tror jeg én gang leste en forskningsrapport om at mat smaker bedre hvis man spiser det med sine bare hender, uten bestikk. Om dette ikke har støtte i forskermiljøet, har det i det minste støtte fra meg – og jeg har spist mange ganger. Det er et eller annet primitivt og ekstremt tilfredsstillende ved å spise uten å tenke over hvor mye man søler og griser. Og hva er vel bedre enn en

appelsin i dusjen? Dette er det edruelige svaret på en «shower beer». Varmen får porene til å spre beina sine for nye smaksopplevelser. Det å hugge i en appelsin, kliss naken, med vann rennende over seg som i en åttitalis musikkvideo kan kun beskrives som euforisk. Det er syrlig, vått og vakkert og må virkelig oppleves før man takker for kaffen.

Maria Jostad, journalist i Universitas

Ukas advarsel

Ikke book livet mitt

Hvem: Kontrollfreaker Hva: Booking Hvorfor: Spontanitetens død

Lesesalsplasser, treningstider, kantine-mat. Nå må hele studentlivet bookes, og med det også planlegges. Skal du sikre deg vindusplass på biblioteket eller en time på Athletica etter middag, er du nødt til å booke flere dager frem i tid. Friheten til å komme tuslende inn på lesesalen en eller annen gang etter en

sen frokost (lunsj), eller overvinne dørstokkmila sent en kveld du ikke lenger kommer på unnskyldninger for ikke å trene, er borte. Pass deg så ikke studiehverdagen blir fullbooket fra åtte til fire hver dag, da mister den fort sin sjarm. Møtes vi for en pils på Union fredag 9. oktober klokken 18.45 til 21.05?

UiOs bonde- og fiskeriparlament

I semesterets femte utgave av Universitas kommer det frem at mange studenter ved Universitetet i Oslo ikke har noe nevneverdig forhold til studentpolitikken. Nå kan Ad notam avsløre at årsaken til det lave engasjementet kan skyldes studentparlamentet ved UiOs navneforkortelse, SP, som uheldigvis også brukes av et visst nasjonalt parti med en forkjærlighet for fisk, korn og blodtrimma traktorer.

Daglig leder i Studentparlamentet Anne Aase-Mæland fortviler over misforståelsen og presiserer at fiskeri- og bondebevegelsen ikke faller inn under parlamentets kjernesaker.

– Jeg liker ikke fisk en gang! utbryter hun før Ad notams utsendte rekker å

gjøre narr.

Leder for Senterpartiet Trygve Slagsvold Vedum ser derimot på navneforvirringen som noe positivt.

– Æll PR er sølidøttenmei god PR, sier han til Ad notam-redaksjonen og legger til:

– De mølje sæ nødig te påsan å hælje suljadutten me gårdsfnutten.

Også kontrollkomiteen til studentparlamentet, KK, opplever problematikk rundt egen navneforkortelse, men velger heller å akseptere misforståelsen enn å la seg irritere av den. Leder Dorthea Enger forteller at de nå, i samarbeid med ukebladet KK, gir helse-, mote-, og interiørtips til alle UiO-studenter enten de vil eller ei.

Ukas studentvin

SAPIENTIA PER VINUM: Kan man virkelig blir vis av vin? Med denne vinen kan du i det minste bli litt mer kunnskapsrik. For tillegg til å være en svært lettdrikkelig rødvin med god fruktig duft får du også en historietime med på kjøpet. På etiketten kan du nemlig lese om jordskjelvet som rammet Lisboa i 1755, midt i opplysningstiden. Mellom 60.000 og 70.000 mistet livet i det som regnes som et av historiens mest katastrofale jordskjelv. Hvordan kan Gud ville oss så vondt, undret mange portugisere da og vendte ryggen til religionen til fordel for vitenskapen. Hva har dette med vinen å gjøre, spør du kanskje. Ikke så mye i grunn, men produsenten hevder at vinen er laget med idealer om ekspertise og erfaring. Ikke minst får du den til fortreffelig studentpris.

Vinvurderingen skjer i samråd med redaksjonen i Universitas.

Vidigal Reserva Screwcap 2017
Pris: 122 kroner
Land: Portugal
Alkohol: 13 prosent

Synne Hellevang, vinanmelder i Universitas

Vi spør

av Klitorjus

To swipe or not to swipe

Det kan være fristende å legge selvrespekten på hylla og betale 159 kroner i måneden for Tinder Gold når dine daglige hundre swipes ender i null matches. Frustrasjonen bobler over når timesvis med bildeknipsing i bar overkropp foran speilet ikke gir uttelling. Men fortvil ikke, det finnes nemlig en redningsmann som kan hjelpe deg med å få helt perfekte bilder til din profil. Take it away, Simen!

– Hei, Simen Sveip her. Snakker jeg med Henrik Holt, Tinder-fotografen?

– Ja, stemmer. Hei!
– Du, det går noen rykter på BI om at du kan hjelpe en håpløs romantiker med å få seg flere ligg. Hva slags bilder er det du tar?
– Portrettbilder.
– Skjønner. Nå har jeg to fuktige barisbilder på profilen min etterfulgt av et blinkskudd av meg og gutta på Marbella. Hva slags bilder anbefaler du?

– Ehh, egentlig ikke dem. Det spørs litt hvordan det bildet av gutta fra Marbella ser ut. Hvis dere står med masse pils i hånda, så er ikke det helt ... eh ... men hvis det bare er dere som henger sammen på stranda, så er det en annen greie.
– Ah.
– Barisbilder ... Det spørs litt hva du vil tiltrekke deg, da. Jeg hadde ikke anbefalt barisbilde til de fleste, hvis du skjønner hva jeg mener. Poenget ditt er vel at du

skal få frem at du har trent?
– Ja!
– Du får jo det frem på en annen måte, for eksempel ved at du ser bra ut i en skjorte, eller no sånt.
– Ja, det gjør jeg jo. Supert! Forresten, vil du vurdere din stilling som Tinder-fotograf?
– Nei. Jobben min er jo ikke å være Tinder-fotograf, det er på en måte et sideprosjekt.
– Skjønner, skjønner. Takk skal du ha, ser frem til shoot. Vi snal-last!

KVISS CORBIN

- 1. Hva heter presidenten det protesteres mot i Hviterussland?
- 2. I årets utgave av «Skal vi danse» deltar en Paralympics-utøver. Hva heter hen?
- 3. Hvilken by ligger lengst øst av Trondheim og Lillehammer?
- 4. I hvilken av Oslos bydeler ligger området Alfaset?
- 5. Kheopspyramiden, Babylons hengende hager, Kolossen på Rhodos, Zevsstatuen i Olympia, Mausoleet i Halikarnassos, Artemistempelet i Efesos og Fyrtårnet på Faros ved Alexandria utgjør Verdens syv underverker, men hvilke monumenter er Verdens syv nye underverk?
- 6. Fra hvilken film er dette sitatet? «You can't handle the truth!»
- 7. Hva er forskjellen på en orkan, en tyflon og syklon?
- 8. Daniel Day-Lewis har vunnet Oscar for beste mannlige hovedrolle fire ganger, men for hvilken film var den første?
- 9. Når ble det innført høyrekjøring i Sverige?
- 10. I 1974 vant Sverige Eurovision for første gang, men med hvilken gruppe?
- 11. I hvilket år ble Napoleon beseiret i slaget ved Waterloo?
- 12. Fra hvilket land er bandet The 1975?
- 13. Hvem skrev og fremførte åttitallshiten «Higher Love»?
- 14. Hvor mange sesonger finnes det foreløpig av tv-serien «Vikings»?
- 15. Gamal Al Nasser tar makten i Egypt, verdens første atomkraftverk settes i drift i Russland, Vest-Tyskland gis med-

- lemskap i Nato, Oprah Winfrey og John Travolta blir født, mens Frida Kahlo dør. Hvilket år er det snakk om?
- 16. Fra hvilket språk stammer ordet politikk?
- 17. David Bowie, Alan Rickman, Elizabeth I, Louis Armstrong, Saddam Hussein og Muammar Gaddafi har minst én ting til felles: De ble alle like gamle. Hvor mange år levde de?
- 18. Hvilken plassering endte Victor Hovland på i PGA Tour Championship?
- 19. Hvilken nylig Chelsea-overgang ble den dyreste for en tysk spiller noensinne?
- 20. Alexander Sørloth og Erling Braut Haaland skåret to mål hver i 5–1-seieren over Nord-Irland, men hvem sto for det siste norske målet?

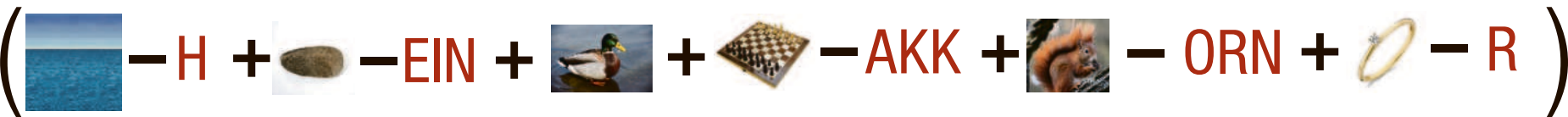
av Gabriel Corbin-Arntzen, journalist i Universitas

SVAR/DOM

- 0-4. **Exphil på Bali:** Du kombinerer chill studie med sol og klamydia, og tar livet med ro. Det vises.
- 5-9. **AST1010 - Astronomi:** Du er smart nok til å utnytte systemet som gratispassasjer, men dessverre stopper det der.
- 10-14. **Juss:** Dette var bra, men det rakk ikke helt til topps ... Syt litt på Jodel.
- 15-20. **Honours:** WOW! Du er sååå flink!!! Gratulerer! Men så er det kanskje ikke så rart, siden du har egen seksjon i biblioteket?

Rebus

av UniDesken

HINT: «How you doin'?» Send løsning universitasdesk@gmail.com
FORRIGE LØSNING: «RAVE CAVE» Det klarte BB, Victoria Ovedie Chruickshank Langø og Pernille Wedén Wærstad, Kristin aka Knarne, Astrid Lindsetmo Torp, Brian Larosche